
பொது தர்ம
சத்தீத மஞ்சரி.

பொதுதாம
ச த் தீ த ம ஞ் ச ரி

அன்பளிப்பு

அ மாதவையர்

இயற்றியது

சென்னை ஹைகோர்டு ஜட்ஜு

கனம். ப்ரூம்மபுரீ

சேஷுகிரி ஐயரவர்கள்

எழுதிய முகவுரையுடன்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் பிரஸில் அச்சிட்டு

சென்னை திருவல்லிக்கேணி

ஸ்ரீதிவாஸவரதாசாரி அண்டு கம்பெனியாரால்

பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது

பொருள் அடக்கம்.

முகவுரை—சென்னை ஹைகோர்டி ஜட்ஜு கனம்
ப்ரம்மபுரீ சேஷசிரி ஐயரவர்கள் எழுதியது.

முன்னுரை.

I.	அருட்சோதி ^௧ ...	...	பக்கம் 1
II.	வாழ்க்கைநெறி ...	...	1
III.	தாய்நாடு ...	...	2
	கூடி அனுபந்தா ...	...	12
IV.	அடிமைகள்* ...	...	13
V.	முறையீடு ^௧ ...	...	13
VI.	தாய்நாட்டு வணக்கம் ...	...	14
VII.	ஊக்கமே ஆக்கம்* ...	...	15
VIII.	இந்தியக்குடும்பம் ...	...	16
IX.	மெய்த்துறவு ^௧ ...	...	23
X.	அமமே ...	...	24
XI.	விண்ணப்பம்* ...	...	27
XII.	மெய்ப்பெருமை ^௧ ...	...	28
XIII.	மெய் உயர்வு* ...	...	28
XIV.	மாருத தேம்* ...	...	29
XV.	இத்தியச்சிந்து ...	...	30
XVI.	ஊக்கமதுகைவிடேல் ^௧ ...	...	34
XVII.	திருக்குறள் ஈஞ்சரி ...	...	35
XVIII.	தாய்நாட்டுவணக்கம்... ...	...	42
XIX.	வாழ்க்கை மாண்பு* ...	...	44
XX.	நல்லது கூறல்* ...	...	45
XXI.	விண்ணப்பப்பதிக்கம்* ...	...	46
XXII.	வாழ்த்து ...	...	48

*இவ்வுட்குறியிட்டுள்ள தேங்கள் ஆங்கிலத்தினின்றும் பெயர்த்தமைத்துக் கொள்ளப்பட்டவை.

FOREWORD.

I owe an apology to Mr. Madhaviah for the delay in responding to his request to say a few words by way of preface to this publication. I was at first disinclined to undertake the task, because I felt that these songs should be introduced to the public by one who can lay a better claim to scholarship in Tamil than I can. However, Mr. Madhaviah insists upon my writing the foreword: I would recommend a study of this book to all those who say that the Tamil language is not capable of being adapted to popularise modern ideas: The songs relate to a variety of topics—civic life, patriotism, industrial development, marriage reform, elevation of the depressed classes etc. The general line along which poetic thought has progressed in this country relates to religion, morals, and love. Mr. Madhaviah's attempt to bring home to the public the ideas which are discussed on the platform and in the public print is worthy of the highest commendation. There are adaptations from *Gitanjali*, Scott's *Poems*, the *Psalms of life*, *The Light of Asia* etc. The importance of the collection consists in the fact that they deal with topics which have not hitherto appealed to Tamil Poets, and which have an intimate bearing upon the daily lives of men and women. To our womankind the poems have a special interest: On festive occasions they will be enabled to sing them in addition to the devotional verses which are so numerous in this country. They will thus acquire a knowledge of subjects which are agitating the world of thought in this country. I commend the book heartily. I hope it will find its way into every household in Southern India.

T. V. SESHAGIRI AIYAR.

முகவுரை.*

* * * உயினைநாகரிகச் சார்பான கருத்துகளைச் சாதாரண ஜனங்களுக்கு எதிர்த்தோடு இடங்கொடுக்க நினைப்பவனாக, என்று கூறும் ஒவ்வொருவரும் இப்புத்தகத்தை வாசிப்பாராக. இதிலுள்ள பாட்டுக்கள், நாகரிகவாழ்க்கை, சுதேசாபிமானம், தொழில் அபிவிருத்தி, விவாகச்சீர்திருத்தம், 'கீழ்சாதி' யாரைமேம்படுத்துதல் முதலிய பல்வேறு விஷயங்களைத் தழுவியுள்ளன. தெய்வபக்தி, நல்லொழுக்கம், காதல், ஆவ்வழிகளிலேயே இந்நாட்டுக்காளியங்கள் இதுகாறும் பெருப்பாலும் சிறந்துவிளங்குவ. ஜனசங்கங்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் ஆராயப்படுமா பொதுதரம் விஷயங்களை இவ்வாறு நம்மவர்க்குப் பருமமூர்த்தி மாதவையர் எடுத்தகைகளும் முயற்சி மிகவும் பாராட்டி மெய்ச்சத்தக்கது. கீதாஞ்சலி முதலிய பேர்போன ஆங்கில கிரந்தங்களினின்றும் பெயர்த்தகைமைத்துக்கொள்ளப்பட்ட பாக்களை எண்ணிக்கொள்ளலாம். இதுகாறும் தமிழ்க்கவிஞரால் பாடப்பெற்றதனவும் ஸ்திரீ புருஷரது திணை வர்த்தகையைச் சார்ந்துள்ளனவுமான விஷயங்களையே இக்கீதங்கள் பொருளாகக்கொண்டிருப்பது முக்கிய மாய்க் கவனிக்கற்பாலது. இப்பாட்டுக்களை நமது பெண்பாலார் மிகவும் உரிமையாராட்டுதற்குரியர்: விசேஷ திணைகளில், இந்நாட்டில் மலிந்துள்ள பக்திஸரண கீதங்களுடன் இவற்றையும் அவர்கள் பாடுதல் பொருந்தும்; அவ்வனம் பாடுவதால், இப்பொழுது மேகானிகளால் ஆழ்ந்து சித்திகையுடும் பல விஷயங்களையும் பற்றி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்புத்தகம் நம்மவரையாவராவும் பாராட்டற்குரியதென்பது திண்ணம்; தென ஆதியானில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இது நடைபெற்று வழங்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.

---

* அச்சுனை ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ் கனம், ப்ருமமூர்த்தி சேஷகிரி ஐயாவர்கள் இங்கிலீஷில் எழுதிய முகவுரையினின்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

முன்னுரை.

‘சாதாரண ஜனங்கள் பாடும் நாடோடிப் பாட்டுக்களை உண்டு பண்ணுஞ் சுதந்தரமட்டும் ஒருவனுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்நாட்டுச்சட்டதிட்டங்களை நியமிப்பவர் யாரென்று, அவன், கவனிக்க வேண்டியதில்லை’, என்பது ஆங்கிலேய மேதானி ஒருவர் வாக்கு. அவ்விதப் பாட்டுக்கள், ஜனங்களின் மனப்போக்கு நடப்படிக்கைகளை மேலாடி வசீகரித்துத் தமக்கருத்தின் வழிப்படுத்தவல்லன என்பது அவர் குறிப்பு. சிங்காரராமும பக்கிரசுமும் செறிந்துள்ள பாட்டுக்கள், தமிழராகிய நமக்கு, அமோகமாயுள்; நாடுகூர மடாலய ஜன சமுதாய பொது தர்மங்களைக்கூடும் கீதங்களோ, கரிகொம்பே. பொது நன்னிககாக உணுததுவரும் எனது கண்பர் பநாமஸ்ரீ S. V. விசுவநாதையர், இக்குறையை நீங்குகருதி: இச்சியாளின் அருமை பெருமைகளையு; சாமான்ய கலகியும் கைத்தொழில்க ளாகிய கற்கால வாகீகங்களும் கமைத்து, நாம் அபிவிருத்தியடை தற்கூற சாகனங்களை யும் பற்றி, எளியருடைபில், யாவர்குமாயயன் படும வண்ணம் இயற்றப்படும தமிழ்ப்பாட்டுக்களுந், இரானடே, கோங்கலே எனனும் தேசாபிமானிகள் பேரில் நூ. 333) வரைப் பரிசுகள் கொடுப்பதாகப் பததிரிகைகளில் பிரசுரஞ் செய்தார் அவ் விளம்பரப்படி வந்த கீதங்களில், இப்புகககத்திலுள்ள இந்தியக் கும்மி, தக்கமகதியுள் பர்குளால் இரானடேதலைப்பரிசு அளிக்கப்பட்டது; பாட்டுமுழுதும் ஒரேபெட்டிலி நுககலினும், பலவள்ளமெட் நிககளிலி நப்பது நலமென்று, பரிசுதவுவோரும் மதிப்பாளிகளும் வெளியிட்ட அபிபாசிராயககை அணுகரித்து, அகையே, சிறிது விரிசுதும் சுருக்கியும், இதிலுள்ள தாய்நாடு எனனும பாட்டாகச் செய்கென். இந்தியச்சிந்து, அம்மே, தாய்நாட்டு வணக்கம், எனனும் கீதங்களும் அகேசகர்ப்பகதில இயற்றப்பட்டனவே.

இவ்வாறு தமிழ்நாட்டு நாடோடி மெட்டுக்களிற் கவனஞ் செய்யுமா இடைகளில், ஆங்கல பாஷையிலி நுகதும் திருக குறளிலிநுக தும் அருமைபான சிலபாகுகளையும் பெயர்த்தகைச்சுது கொள்ள கேர்ந்தது. தமிழ்நாட்டாககுப படிப்படுமென நெண்ணியே, அவுறறையுஞ்சேர்த்து வெளியிட்டலாபிறறு. சாதாரண ஜனங்களுக கெனறே பெருமபாலு உண்டாகவப்பட்ட இர் சத்தீதமஞ்சரி நம் தமிழ்நாட்டில ஊர்தோறும், வீடுகோறும், நமமணாளிக, ஆண் பெண் இநுபாலாராலும் மகிழ்ந்து கொண்டாடப்பட வேண்டிமென் பது எம் உள்ளகசமுதாய. எம் அபிவாசையில் ஒரு சிறியமேகிறை வேறினு, எமககுத தக்ககைமமாறாவதுமன்றி, இன்னும் இவ்வழி யில் மேறுசெலுததும் துணடுகோலுமார்.

அ. மாதவாயர்.

பொது தர்ம சத்தித மஞ்சரி.

1. அருட்சோதி*

[“பித்தா பிதைதடி” என்னும் தேவார மெட்டு.]

- (1) நீயேயெனை ஏலாய், நெறி உகவாய், அருட்சோதி!
ஓயாதிருள் வழியெங்கணும், விடும உயர்கூரம்;
போயின் வழி பொருத்தம் எதும் புன்காணியவேண்டேன்;
நாயேன் ஒருஅடிபேரவம் கயந்தாலுமே நனறே!
- (2) மேனார்களில் இவ்வாறிலை; வேண்டா தனகருளை,
நானேவழி தெரிவேனென நயந்தனை நலம் தீதே;
தானாயும் பரமென்னினும், தளராதக் காரம்;
போநாள்களை மறந்தே, அவை பொறுத்திதென ஆளாய்!
- (3) இது காறுமே அளித்தாய்; இனி அநுளவாயென நினைவேன்;
பொதியா விருகநடே, பனை, குழ, பேடுகள், புதராம்,
வதியாவுமே கடந்தே, லுரவொழிந்தே, பனைகிழந்தே,
கதியாயுளை அடையும் வரை, நாவாயெனை நீயே!

2. வாழ்க்கைதெறி.

[தாயுமானவா அனந்தக்களிப்பு மெட்டு.]

மல்லல்

உன்னி உழைத்திடு வோமே—இனித்
தந்நயம் ஒன்றே கருசல் களிர்க்கு—(உன்னி)

- (1) தஞ்சம் கடவுளே யாக—சிற
யஞ்சம் படைத்தவர் நாமிலை யாக,

---

* Adapted from Cardinal Newman's "Lead, kindly light"

வஞ்சனை யின்றி மனத்தில்,—ஏதும்
அஞ்சலு மின்றி, அவரவர்க் கேன்ற—(உன்னி)

- (2) வித்தை விதைக்க உரியோம்;—வினா
வெததிற னாகுமோ ஏதும் தெரியோம்;
தத்தம கடமை புரிவோம்;—பலன்
அத்தனுக் கர்ப்பணம் எனறே, அகத்தே—(உன்னி)
- (3) தப்பினும் தாழ்விலை யாமே,—மனம்
ஆப்பிட ஓயா துழைத்திடு வோமேல்
மெய்ப்புக முமவினா வாரோ;—மனம்
பொப்பப் தொன் றேபுகழ் போககிடம் என்றே— (உன்னி)
- (4) சிற்றறி வோரெதும் தேரோம்;—இவண்
உற்றதென்? ஓய்வெ கன்? ஒன்றுமே ஓரோம்;
எதெய்வ முமஎதிர் னேரோம்;—எனின்
தத்தம சித்தத் தகுதிப் படிக்கே— (உன்னி)
- (5) ஏது பலனுமே யாக;—அந்த
ஆதியின் உட்கருத் தியாது னே யாக,
ஒநி புணர்ந்த உளத்தில்—தோனறும்
கோதில்லா நீதிநெறியே குறிப்பாய்— (உன்னி)

3. தார்தாடு.

[“முத்திநெறி” என்னும் திருவாசக மெட்டு.]

- (1) ஸுதேவி ஜோதமும
சுதெனலாம் மாதர்*இந்தயா *அழகிய
மாதே! எ னுது*முடி *என்னுடைய
மீதணிந்துன பாதமலர்;
- (2) ஆகியிலுன் மாதவர்கள்
மேதையும்;இப் போதினில், நீ
மேதக*மாம விதமுமே *மேன்மை
ஆதரவாய் ஒதுவெனே!

- (3) பூமகனா* கா முகராம *ப்ரும்மா
நாமகனே! பாமகழ*யான்
பூ*மகிழும் மாமறையோ
நாமகுலம் ஆமமகனா,
*பூமியோர்
- (4) தாயமையில், என வாயமொழியா,
தாய்மகிமை நீமொழ்வாய,
தேனமதுரம் பானமதுரம்
தானமுதிரும செனமொழியே!
- (5) முன்னவாகள நன்னும இசை
உன்னதமே என்ன எழும்
மன்னிமயம் அன்னபல
கன்னல வளம்* பன்னரிவீக! *மலைகளினநலவளம்
- (6) தந்தம், உயா கயாதிபெறும
சந்தனம், பல சாதிமரம்,
கந்தம், இல வங்கம், கன
தந்திடும, அனந்தவரம்!
- (7) பொன்கொழிதது, புனல சுழிதது,
பொங்குமுப்போ கமசெழ்ததே,
எங்களுக்க கங்கனிகக,
நன்களிக்கும நதிதமே!
- (8) கங்கை, விரிதது, காவேரி,
துங்கபதரா, தாயனவகை,
பொங்குதருஷ்ண, பொநடை, என, *தாமிரவருணி
எங்குமநதி கங்கிலவே!
- (9) முத்தினிம், நற்பவளம்,
கததுசங்கு, நகைகள, மீன,
ஒத்து, வளம் தததுமஅலை,
முத்திசையும் மொத்திடுமே!

அன்பளிப்பு

- (10) விலகவினும்* நல்லாணியும், *ஒளிஅழகுசெய்யும்
 அல்கலிலா† ஐம்பொன்களுந், †குறையில்லா
 பல்கனிகள்‡ நல்கலினுள் ‡சுரங்கங்கள்
 வெல்து வளம் மல்குந்*நிலம் *நிறையும்
- (11) செந்நெல்வளம், கன்னல்*வளம், *கரும்பு
 தந்திகரில் தானயவளம்,
 தென்னை, பனை, என்னபல
 துன்னிவளம் மனனும்திலம்!

வேறு:—தும்மி மெட்டு.

- (12) வேத, புராண, ஐதிஹசங்கள், விஞ்சை
 மேவு கிரந்தங்கள், காவியங்கள்,
 ஆதியில் ஐதிஹச ணர்த்திய அற்புகம்,
 ஆரமதங்கள், கலைவனமே!
- (13) காசி, ப்ரயாகை, கயா, மதுரை, தூரி,
 காஞ்சி, அநுகை, அரங்கம், இரா
 மேசரம், வேங்கடம், தில்லை, நெல்லை, புண்யம்
 மேவு பதிகளோர் ஆயிரமே!
- (14) ஸுப்பில் கவிந்திரர், உத்தம வித்தகர்,
 உக்கிர வீரர், உயர் சீலர்,
 தர்பில் கவத்தினர், தர்ம சொநபமே
 தாங்கிய தையலார் ஆயிரமே!
- (15) கோயில், மடம், குளம், சத்திரம், சாலைகள்,
 கோபுரம், தூபிகள், கோடியவே!
 தாய் அவள் இந்தியா போலிசை தாங்கும்
 தலமும் வேறுண்டே தரணியிலே?
- (16) போனவர் கீர்த்தி கமதா போ? பிறர்
 போசனத் தால், நம் பசிபோமோ?
 வானுயர் மாட்சி அவரது; பின்னுற
 வந்துள தாழ்ச்சியே நம்மது வே!

(17) முன்னவர் காலமெ லாம் போச் சே; நமை
மூடின சோர்வு, பழி, ஏச்சே;
அன்னையும் ஏக்கம் உறலாச்சே; இனி
ஆண்மையும் ஆமோ வெறும் பேச்சே?

(18) கர்மம், பிராரத்து வம் என்று நாளை
கழிப்பது மூடத கனமாமே;
மர்மம் அறிந்தால், முயற்சி செய்வதெனும்
வல்லதே என்றமே ஆகடுமே!

(19) சாதி மதமெனும் சாகக பாசகம்
சற்றும இலாது, நம் தாய்ப்பணியில்
ஒதிம பக்தி தழைத்தினி, ஒற்றை
ஊக்கமும ஓங்க உழைத்திடுவோம்!

(20) குது வாகுகள் பறந்திடுவோம்; இனி
சோமபலை முற்றம் ஆறாதிடுவோம்;
வேதிய ரேவழி காட்டிடுவோம்; வரை
விட்டிடுவோம்; இனி நாட்டிடுவோம்!

(21) வங்கர், கரிழர், மராட்டியர், ஆந்திரர்,
மகம் தீயர், சீலயாபர்,
கொங்கர் என்றையலே ஆந்திரர் யாரையும்
கொண்டிடுவோம்நம் சகோதரராய்!

(22) பள்ளுப் பறையரும் இந்தியரே! உயர்
பார்லிப் ரபுகளும் இந்தியரே!
துள்ளு துருக்கரும் இந்தியரே! கறிஸ்
துவர், சமணரும் இந்தியரே!

(23) பாரும்! எல்லாரும மனமொருப பட்டிமே;
பல்துளியே பெரு வெள்ளமெலாம்;
வாரும், நம்அண்ணை மகழ்ந்து சிறந்திட,
மண்ணில் உயர்ந்திடப் பண்ணுவமே.

வேற: [“மாதேயசோதையே” என்னும் சிந்து மெட்டு.]

- (24) வாரும், நம் அனனையை, இரதயத தாயினை
வாழத்தி வணங்கிடு வோமே!—அவள
சீரை நினைந்து, நம சிந்தையில், நானினில,
செய்கையிற செயதிடு வோமே!
- (25) ஒற்றுமை இன்றியே வெற்றி தருவதும்
உண்மையில் இன்றெனப் பேணும்;—இதைத்
கற்றறி மேலையா, ஒற்றுமை யால உல
காண்டு வருவதைக் காணும்!
- (26) ‘கலனியில லானிரு கணனுமில் லான’ எனும்,
கற்றறி வளஞ்ஞா கூறறை—எண்ணிச்
செலவா, மடாலய காததாக்கள், தேசம்
செழித்திடக் கலனியே போற்றும்!
- (27) கலனி எல்லாருக்கும் சுகந்தர மாகக்
கடவுள் அருளிய ஆக்கம்;—அதிற
செலவா தரித்திரர், ஆண பெண, கீழ்மேலெனச்
செபப்டிடும பேசுங்கள் நீக்கும்
- (28) பாதியில, மாபினில, நானினில, மாகரைப்
பணனு முடிவா கதிகள் தாங்கி—வரும்
நீதி நினைந்து, நம மாதா குறைகளை
நீக்கி, மகிழ்ந்திசை ஸ்வகும்
- (29) பெண்களை இன்றிப் புகழ் பெறுதல், நொண்டி
பெற்றிடும கொடிபுத்தே னாமே!—இரு
கண்களில் ஒன்று கலங்கவே, மற்றது
புண்படல கண்டிடு வோமே!
- (30) ‘உழுது பிழைப்பவா வாழ்பவா; மற்றோ
தொழுதவா பின செலவோ’, எனறே—புகல்
பழுதில் சொல்கிட்டுநம் பளஞ்ஞப் பறையைப்
பழித்துச் சதித்திடல நன்றோ?

- (31) யார்க்குமே கல்லியை அன்றிக் கதியிலை:
எங்குமே சென்றுநீர் யாரும்:—இந்தப்
யார்க்குளே பெண்களும் மாணவன் யாரும்
படித்திலா நாடுகள் சேரும்.
- (32) ஆதலின், மாதரும், ஏழைகளும், இனி
யாருமே கல்லி தழைக்க—நன்கு
ஒதலை அன்றியே உத்தம யார்க்கமும்
உண்டோ சொல்லும்நாம பிழைக்க.
- (33) தாயின் புறவ துலகின் புறக்கண்டு
காழுறும் கல்லி தழைப்போர்,—இனி
நாமும் உயர்ந்திட, நாமவர் யார்க்குமே
நல்லறி வுட்ட உழைப்போம்.
- (34) வேறுள பாணைகள் தேறியுள்ளீர்! மிக
மேன்மை பயந்தரும் துலை—நாமும்
பேறுபெறும் படி, நம்மொழி தன்னிலே
பேர்த்திடலே தும்ம வேலை.
- (35) யாரும் ஆசுவார் ஏழைகளைப், பொருள்
பாது பகையும் அறக்கும்—அதைச்
சேரும் வழிகளைச், சென்றுபல் நாடுகள்
தேர்ந்தின், தேசம் சிறக்கும்.
- (36) தாய் பருத்திகள், பட்டுக்கள், சாயங்கள்,
தோன்றிக் துலங்கும் இந்நாடு—அவை
நெய்து பல்லாடைகள் கிற்றுச் செழித்து
நிறைவது மற்றொரு நாடு;
- (37) கொட்டை முத்து, வெல்லம், கோதுமை யாவும்
கொண்டு கொடுப்பதிந் நாடு—அவை
அடடு நமக்கெண்ணெய், சீனிமாவாக
அளிப்பது மற்றொரு நாடு;

- (38) தோல்கள் அணுப்பும் இந்நாடு, பதனிட்டுத்
தோற்பைகள் செய்யுமோர் நாடு;—எனின்
நால்வகை யாலுமே கூலியும் லாபமும்
நாளும் இழக்கும்இந் நாடே!
- (39) வெண்ணெய் கொடுத்துப், பணங்கொடுத்துப், பிறர்
மேன்மையாய் னிற்கும் நெய்வாங்கும்—இந்தக்
கண்முடிக்க காரியம் விட்டினி வைத்திடும்
கைத்தொழிற் சாலைகள் ஈங்கும்.
- (40) பண்டே, இப் பாருல கெங்கும் பரவிடப்
பல்வகைக் கைவினை கண்ட—முன்னோர்
கொண்ட உதிரமே கொண்டவர் நாம்; ப்ருமம்
வித்தை கொள் புத்தியும் உண்டே!
- (41) நாளும் நமக்குறும் நோய்களின் ஏதுவை
நாடியே நன்கு நீர் பாரும்—ஒரு
கோளில்லைப் பேரில்லை, கர்மமில்லை, நம்
குருட்டுத் தனங்களே தே நம்.
- (42) கூடென ஆன்மக் குலனிடும் தேகம் ஓர்
கோயிலென் நெண்ணியே பேபனின்,—நம்ம
விடுகள், விதிகள், ஊர்கள் சுசியாய்
வினக்கின், வியாதிகள் நானும்;
- (43) ஆறு, குளம், கணுறதிய யாவும்
அசுத்தங்கள் என்று முறுமே—கெட்ட
சேறுகள் நூறுதனின்றியே தண்ணீர்
சிறக்கின் பிணிகளும் போமே.
- (44) ஈக்கள் கொசுக்கள் இருந்து பெருகிட
எங்கும், எந்நீருமே தேக்கம்—இன்றி
ஆக்கி மனைகளை, ஊர்களைக் காப்பதே
ஆயிரம் நோய்களைப் போக்கும்

- (45) கோவில் மடங்கள் அநேகமுள; அவை
கொண்டுள சொத்தும் அமோகம்;—இனித்
தேவ நம்பிக்கை இலாமையினால், அவை
சீமை சிரித்திட லாகும் :
- (46) காசே கடவுள் அவ் வேசையர்க்கே, அவர்
காட்டிடும் ஆசாபாசத்தைக்—கொண்டு,
பூசையிலும் அவர் போந்திட விட்டிடல்,
புத்தியில்லாத அசத்தே.
- (47) தீர்த்தம் திரைகள் தமக்கே முதலென்றும்,
தேவ சொத்துத் தங்கள் சொத்தே—என்றும்,
பார்த்திட யாரும், பகற்பறி கொண்டிடும்
பாதகரோ தர்ம கர்த்தர்!
- (48) பத்தி தழைக்க, மெய்ஞ்ஞானம் தழைக்கப்,
பரத்தைய நும்பழி நீக்கப்—பல
யுக்திகள் செய்யின், மடாலய வேலைகள்
யோக்கியமாகவே ஒங்கும்.
- (49) கேடு விரைக்கும் வழககங்கள் தம்மைக்
கெடுத்து, நலமே அடுப்போம்;—நம்ம
நாடு, நகர, சமுதாய வேலைகள்
நன்மை யுறவே தொடுப்போம்.
- (50) ஆளும் துரைகளைக் கொண்டு, நம் கீழ்மை
அகற்றியே ஆண்மை சிறப்போம்;—இனித்
கோளும், கொடுமையும், சோம்பலும் மற்றுள
குற்றங்கள் யாவும் குறைப்போம்.
- (51) பொய், மது, சூது, களவிறி காமம்,
பொறாமை, புறங்கூறல் போகரும்;—உயர்
மெய்மையும், ஆண்மையும், தன்மரியாதையும்,
மேட்டிமை கொள்ளவே ஆக்கும்.

- (52) பெரம்மை விவாகம், ஆண் பெண்களை விற்குதல்,
புத்தியில் டம்பம் பொறுமை,—இளம்,
கைம்மையர் தம்னுயர், சாதிரோதம், இக்
கஷ்டமெலாம் அறியாமை.
- (53) ஏழாய் யஸ்தலம் ஏறி எதிரிட்டே
எந்த வழக்கையும் கூடி—வெறும்
பாழக் கிறைத்துப் பதைத்திடாமல், குடிப்
பஞ்சாயத்தாரையே நாமும்.
- (54) நாக் கொடுக் கும்வரிக் கொண்டு, நமக்கு
நலங் கொடுத்தற் கென்றே நாளும்—கூலி
வாங்கும் உத்யோகஸ்தர் கட்டுனி லஞ்சமும்
ஏன் கொடுக் கின்றீர்கள் மீள?
- (55) 'மந்திரம் கால், மதிழுக்கால்' என்றும், வல்ல
'சோவியன் வீட்டுக் கைம் பெண்'னே—என்றும்
வந்திடும் மூதுரை தேரும்; அவைகளில்
வைக்கும பிரமையும் வீணே.
- (56) காய பலமும், கடவுள் அருளிய
புத்தியும் கையினிருக்க—வீணில்,
மாயமாம் ஜோவியம், மந்திரமென்றே
மயங்கின் உலகம் சிரிக்கும்.
- (57) பிச்சை எடுத்தும், பிறரை அடுத்தும்,
கெடுத்தும் பிழைப்பதே ஈனம்—சுய
இச்சையில் எத்தொழி லேனும் இயற்றிப்
பிழைப்பது வேபகு மானம்.
- (58) தாதா, இரானடே, ராமோஹன் ராய், கந்தி,
தாகூர், போஸ், கோக்லே, நௌரோஜி—உயர்
மேதானி மார்கள் அடிவழிப் பட்டினி
மேன்மை வினைக்குதல் நீதி.

- (59) நம்மை யலாது நமக்கு விரோதிகள்
நாட்டினில் யாருளர் காட்டுமே;—இழி
பொய்ம்மை மயக்கமும் ஏக்கமும் முற்றிலும்
போக்கிப் புகழையே நாட்டுமே.

[வாகும்]

வேறு—தும்பி மெட்டு.

- (60) 'ஐயகோ! ஏழை என் செய்வதென்றே', அவ
மாயிருப போய்! ஒரு கோழையோ நீ?
பொய்கள வின்றி உன கைகளாலானவை
பொற்புறச செய்து புகழடையே!
- (61) மோட்டார், வண்டி, குதிரை, பல லாககெனும்
மேசகத்தில் முழுகும் முட்டாளே!
கோட்டான் போறபணம் காப்பவனே! அவை
கூடவருமோநீ போம பொழுதே?
- (62) மாதா, பிதா, மனை, மக்கள், எனதே உனதன்
வாழ்வை மகிழ்ச்சிதில் ஆழப்பவனே!
ஏதுமே மானமில் லாதவனே? அவை
என்னநம அன்னையினும் பெரிதோ?
- (63) பொய்யுடம்பே இது; மெய்யுடம்போபுகழ்;
பொனனைப பொதிந்தவனே இழநதான;
மெய்யி தறிந்த, நம் அன்னை பணிகளில்
மிகக புகழையே மேலிடுவீர்.
- (64) நீட்டிட வேண்டாம், பழிக்கு வேண்டாம் முடி;
நிர்வாணம், காவியுடை வேண்டாம்;
நாட்டி மனத்தினைப, புருதியை நனமையில்,
நமமனம் ஒப்ப நடப்போமேல.
- (65) தத்தமால் ஏன்றவை நிததமும செய்து,
சகோதர வாஞ்சை தழைத்துறவே,
உத்தம மாதுரு பகதி துலகந்,
உழைத்தலே பெய்ப்புகழா கடுமே.

- (66) வாழி, எம் அன்னையே! வாழி, எம் இத்திபா
மாது சிரோமணி வாழியவே!
வாழி வரை, எமது னுயிர் பாவுமே
உன்னதே காணினி, வாழியவே!

அனுபந்தம். *

வேறு—[“பாகுவாய்க்கமுத ” என்னும் சிந்து மெட்டு.]

- (i) ‘இந்தநாடென் சொந்தநாடே, எந்தநையே தந்தநாடே’,
என்றுமகிழ் நெஞ்சிலென்றும எண்ணிலா—ஒரு
வன்றனையும் கண்டதுண்டோ கண்ணிலே?
- (ii) அநநியமாம நாடுபல துணை, அலை பினனர், நல்ல
அன்னை நாடு துன்ன அடி கொள்ளவும்—அதை
உன்னிமகிழ் துள்ளிடாதோ உள்ளமே?
- (iii) அன்ன ஒரு வன்னுளனேல, சின்ன அவன் தன்மைதேரும்:
அனபுகொண்ட வன்புகழ்கள் ஆர்க்கவே—கவி
இனபின் அவன் தனனைவத்தப பார்க்கினீர்!
- (iv) பட்டபபேர்கள் பெறறபோதும, டுட்டசசீர்கள் முற்றுபோதும்,
மட்டில் அதி காரமுற்ற போதுமே,—தன
திட்டமொன்றே ^{நீதி} அநதப் பாதகன்,
- (v) வாழ்நிலை, நற் பேரிழநது, பாழிலுயிர் தான் அழிந்து;
வீழ்கையில், உதித்தவண்ண மாகவே—அநதக
கீழ்மகன் தான் மண்ணொடு மண்ணாகுமே!
- (vi) பேர்பெரிதும், சீர்பெரிதும், ஓர்சிறிதும், பாரிலின்றி,
நீர்பெருகும் ஓர்விழியும் இனறியே,—கவி
சேர்புகழ், கண்யங்களினறிப பொன்றுமே!

IV “அடிமைகள்”

[தாயுமானவர் ஆணத்தக்களிப்பு மெட்டு.]

பல்லவி.

அடிமைகள் அன்றியே வேறோ?—மனம்
சூறஅறிந்ததை அஞ்சவராயின்— (அடிமை)

சாணங்கள்.

(1) தம்நிலை தாழ்ந்துள மக்கள்,—சற்றும்
தம்வலி யின்றித் தவித்திடும் மக்கள்,
தங்களுக் காகவே தாங்கப்—பேசும்
தெரிய மில்லாத பேடிகள் தாழும்— (அடிமை)

(2) நெஞ்சறி உண்மையைக் கூறின்—நேரும்
நித்தனை, புன்சொல், நிஷ்டைங்காறாது
சஞ்சலம் என்று பயந்து,—தக்க
மந்திரம் என்று வாய்முடி யிருப்போர்— (அடிமை)

(3) இரண்டொருத் தரென எண்ணி,—உண்மை
கொண்டவர் பக்கமே கொண்டிடல் விட்டு,
கண்ட பெயர்களை அஞ்சி,—மனம்
கண்டதோர் உண்மை கருதிடுவோர்கள்— (அடிமை)

V முறை யீடு.†

[தாண்டகம்]

(1) “நாமேதும் பயமிக்லைம் மனத்தினுள்ளே; கமதலைகள்
நிமிர்ந்தேம்; கல்லறி வெல்லார்க்கு
எமமுறப் பொதுவாகும், எளிதுமாகும்; எம் குடுபபம்,
எம்உறவோர், எனவே பேணி

* Adapted from Lowell's lines:—“They are Slaves &c”

† Adapted from Gitanjali.

“சேமஉயிர் வாழ்க்கையினைச் சிறுமை செய்யேம்;
செப்பெதுவும் செறிந்துண்மை திகழ்வதாக
வேமொழிவேம்; இடைவிடாதுழைப்பேம், ஏற்றம்
இவ்வுலகில் எதிருயர்வின் மெய்துமாரே.

- (2) “புந்தியெனும் தெள்ளாறு நல்லாரேடிப்
புகழ்படையாதிழிந்து, பொதுவழக்க மென்னும்
சிந்தைகிதை பயங்கரமாம் பாலேசேர்ந்து
நீயகிடேம்; சிறிதுசிறிதா, மென்மேலும்,
சந்ததழும், எங்கள் மனம், செயல்கள், நாளும்
தழைத்தோங்கும் உனதருளால்”; என்றே மாப்பாய்
இந்தியர்கள் மகிழ்நுரைக்கும பதனியெய்த,
எந்தாய்! நீ அருள்கவென இறைஞ்சினேனே.

VI தாய்தாட்டு வணக்கம்.

[தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு மெட்டு.]

பல்லவி.

மாதாவை வாழ்த்துவம் வாரும்,—அவள்
பாதார விர்தம் பணிசுவம் வாரும்! (மாதாவை)

கரணங்கள்.

- (1) சாதிக் கொதிப்புத் தணிந்து,—நற்ச
கோதர நீர்மையே கொண்டு குளிர்ந்து,
மாதாந பத்தி பலர்நது,—மனம்
ஆதிய அர்ப்பணம் தந்து, நம் இந்தியா— (மாதாவை)
- (2) ஓயாதே ஒற்றுமை ஊக்கம்,—இனிச்
சாயாதே நெஞ்சம், தளராதே ஆக்கம்,
ஏயாதே சோம்பிழி ஊக்கம்,—என்றே
வாயார நெஞ்சாரக் கூறிமகிழ்ந்து— (மாதாவை)

- (3) சேயுறு தீபத்தர் ஈண்டு—வந்தே
ஆயிரம் என்மை துலங்கிட ஆண்டு,
நெய்மும் ஞாயமும் நீண்டு,—நிகழ்
நாயகம், நாடன் செயலெனக் கண்டு— (மாதாவை)
- (4) ஆங்கிலர் ஆரியர்காணும்,—அயர்
சங்குற, இந்திய ராகவே பேணும்;
பாங்குறு சோதரம் நடி;—ராம
ஒங்கி, எல்லாரும் ஒரோவழி ககடி— (மாதாவை)

VII ஊக்கமே ஆக்கம். *

விருத்தம்.

- (1) 'வெட்டுக் காயங்கள் உற்றும கிடாமலே
விரப் போர்வினைத் தெய்த்தும் பயனில்லை;
துட்டத் தெவ்வர் * தொலைந்த பாடில்லை; ஓர்
சொற்பழம் வலிசோரவே இல்லையே!
முட்டி மோதிய ஆண்மை, முயற்சிகள்,
முற்றுமே அவமே; இதன் முன்னமே
தொட்டிருக்குமோர் வண்ணமே, யாவுமே
தோற்றுமே'; எனச் சோர்ந்திடு மாந்தரே!
- (2) நீர் நினைத்த நன் நெய்திலிர் என்னினும்,
நீர் பயந்த நேடும் இலதாகலாம்;
காரிரும் புகை மூடுறும் ஆங்குது
கழறும் இக்கணமே, பிறசோதரர்
பேர்மொள் வெற்றி பெறுதலும் ஆகலாம்;
பின்னர் உம்மதிவ் ஏக்கமும என்னவாம்?
சோர்வை யன்றியே, மேற்செல வேதுமே
துலங்கிடா தொழியாதிவண் மோதுறும்,

* Adapted from A. H. Clough's "Say not the struggle not availeth"

* பகைவர்.

- (3) அலைகள், மற் றோரிடத்திற் பலவழி
யாகமேவி அசாத்திய வெள்ளமாம்
இலகு கீழ்திசைச் சாளரம் மட்டுமோ
எய்த ஞாயிறிலங் கொளி செய்வதும்?
பலகதி ரோன் பயப்பய ஏறவே,
பாருமின், குட பாலுமே ஜோதியாம்!
உலக வாழ்க்கையில், உண்மையிதோருமின்:
ஊக்க மின்றியோர் ஆக்கமுமில்லையே.

VIII இந்தியக் கும்மி.\$

- (1) கும்மியடி பெண்ணே
கும்மியடி, மனம்
குளிர்ந்து, மகிழ்ந்து கும்மியடி:
நம்மவர் நன்மையை,
இந்தியா அம்மையை,
நாடிக் கும்மிஅடியுங்கோடி!-புகழ்
பாடிக் கும்மிஅடி யுங்கோடி!
- (2) பூமா தேவி முகம் போலும், இந்தப்
புண்ணிய நாட்டுக் கும்மிபாட,
நாமகள்! நல்லதமிழ்தரு வாய்; என் தன்
நாவினில் வந்து நடம்புரிவாய்!
- (3) முந்திய கீர்த்தித் திரள் என, மோடுற
மோதும் இமாலயம் ஆதியன,
சந்தனம், தந்தம், லவங்கம், முநலிய
சர்வ மலைவளம் தந்திடுமே!
- (4) கங்கை, யமுனை, கோ தானிரி, நர்மதை,
காவேரி, தாமிர வர்ணி, விரிந்து,
துங்கபத் ரா,ப்ரும்ம புத்ரா, க்ருஷ்ணா, வைகை,
துயநதிவளம் சொல்லரிதே.

\$ முகவுரையில் கூறியபடி, “இராநடே தலைப்பரிசு” பெற்ற பாட்டிது.

- (5) ஆணிமுத் துப், பவ ளம், சங்கு, மச்சமோ
டாயிரம் ஆகும் அலைவளமே!
மாணிக்கம் ஆதிமணிகளும், ஐம்பொன்னும்,
மற்றுள யாவும் நிலவளமே!
- (6) வேத, புராண, இதிகாசங்கள், வித்தை
மேவு கிரந்தங்கள், காகியங்கள்,
ஆதியில் ஒதி உணர்த்திய மாட்சிமை,
ஆறுமதங்கள், கலைவளமே!
- (7) காசி, ப்ரியாகை, கயா, மதுரை, புரி,
காஞ்சி, அருகை, அரங்கம், இரா
மேசூரம், வேங்கடம், தில்லை, நெல்லை, புனயம்
மேவு பதிகளோர் ஆயிரமே!
- (8) ஒப்பில் கவிஞ்சீரர், உத்தம விதக்கர்,
உக்கிர வீரர், உயர் சிலர்,
தப்பில் கவத்தினர், தர்ம சொஸுமே
தாங்கிய நையலார், ஆயிரமே!
- (9) கோயில், மடம், குளம், சத்திரம், சாலைகள்,
கோபுரம், தூபிகள், கோடியவே!
தாய் அவள் இந்தியா போலிசை தாங்கும்
தலமும வேறுண்டோ தரணியிலே?
- (10) போனவர் கீர்த்தி மதா மோ? பிறர்
போசனத் தால், நம் பசிபோமோ?
வானுயர் மாட்சி அவரது; பின்னுற
வந்துள காழ்ச்சியே மமமது வே!
- (11) முன்னவர் காலமெ லாம் போச்சே; நமை
முடின சோர்வு, பழி, ஏச்சே;
அன்னையும் ஏக்கம் உறலாச்சே; இனி
ஆண்மையும் ஆமோ வெறும் பேச்சே?

- (12) கர்மம், பிராரதது வம் என்று னாணிக
கழிப்பது மூடத தண்மேயாம;
மர்மம் அநிரதால், முயற்சி தெய்வத்தினும்
வல்லதே என்றுமே ஆகடுமே!
- (13) சாதி மதமெனும் சாதக பாதகம்
சுறதம் இலாது, நம் தாய்பணியில்
ஒதிடும பகதி தழைத்தினி, ஒற்றுமை,
ஊககம் சிறக்க உழைத்தடுவோம்!
- (14) குது வாதுகன் மறந்தடு வோம்; இனிச
சோமபலை முறதம் துறந்தடுவோம்;
வேதிய ரேவழி காட்டிடுவோம்; வசை
விட்டிடு வோம், இசை நாட்டிடுவோம்!
- (15) வங்கா, தமிழர், மராட்டியா, ஆந்திரர்,
மகம் தீயா, மலையாளர்,
கொங்கர் எனுமற, சகோதரராகவே
இந்தியர் யாரையும் கொணடிடுவோம்!
- (16) பள்ளுப பறையரும் இந்தியரே! உயர்
பாணிப் ரபுகளும் இந்தியரே!
துள்ளு துருக்கரும் இந்தியரே! கிரிஸ்
துவர், சமணரும் இந்தியரே!
- (17) கலவி இல்லான இரு கண்ணுமில் லான் எனக,
கறற புலவர் கழறிடல்ல,
செல்வர், மடாலய கர்த்தர்கள், தேசம்
செழித்திடக கல்வி விதைத்தடுவோம்
- (18) யாருமே நன்கு படித்தடுவோம்; மட
வாரையும் நன்கு பயிற்றிடுவோம்;
சீரும் பெருமையும் நாடிடுவோம்; இசை
தேடிடுவோம்; வலிகடிடுவோம்!

- (19) பாரும் இழுவர் ஏழைகளைப்; பொருள்
பாது பகையும் அதுத்திடமால்;
தேரும் அதைப்பல தேசங்கள் சென்றமே
தேடும் வழிகள் தெளிந்திடவோம்!
- (20) கைத்தொழிற் சாலைகள் வைத்திடவோம்; பல
கஷ்டமுற்றும், அவை கற்றிடவோம்;
மெய்த் தொழில் மேலி உழைத்து, நம்முனை
வியர்த்து, நம் தாயை உயர்த்திடவோம்!
- (21) தய்ய பாருத்திகள், பட்டுக்கள், சாயங்கள்,
தோன்றித் துலங்குவதிந் நாடாம்;
நெய்து, பல்லாடைகள் விற்புச், செழித்து
நிறைவது மற்றுமொரு நாடாம்!
- (22) கொட்டை முத்து, வெல்லம், கோதுமை யாதிப
கொண்டு கொடுப்பதும் இந்நாடாம்;
மற்றுநமக் கெண்ணெய், சீனி, மா, ஆதிய
வந்து விலை செய்வதோர் நாடாம்!
- (23) தோல்கள் அனுப்புவ திந்நாடாம், பதன்
இட்டுத் தொழில் செய்வதோர் நாடாம்!
நால்வகை நல்மரம் இந்நாடாம் நல்ல
நாற்காசி, மேஜைகள் ஓர்நாடாம்!
- (24) வெண்ணெய் கொடுத்துப், பணங்கொடுத்துப், பிறர்
மேன்மையாய் விற்கும் நெய்கொள்ளுவமோ?
கண்ணிழந் தோரிற் கலங்குவமோ? இனிக்
கைத்தொழில் நாமுமே கற்றிடவோம்.
- (25) பண்டே, இப் பாருலகெங்கும் பரவிடப்
பல்வகைக் கைவினை வல்ல முன்னோர்
கொண்ட உதிரமே கொண்டவர் நாம்; ப்ரும்ம
வித்தையும் கொண்ட மதியுமுண்டே!

- (26) கேடுவினைக்கும் வழக்கங்கள் தம்மைக்
கெடுத்தது, நலமே அடுத்திடுவோம்;
நாடு, நகர, மடாலய வேலைகள்
நன்மையுறவே நடத்திடுவோம்!
- (27) ஜனம்துரைகளைக் கொண்டு, நம் கீழ்மை
அகற்றியே, ஆண்மை சிறந்திடுவோம்;
கோளும், கொடுபையும், சோம்பலும் மாதிய
குற்றங்கள் யாவும் குறைந்திடுவோம்!
- (28) பொய், மத, சூது, கள, விழிகாமம்,
பொறாமை, புறங்கூறல் போக்கிடுவோம்!
மெய்மையும், ஆண்மையும், தன்மரியாதையும்
மேன்மை சிறக்கவே ஆக்கிடுவோம்!
- (29) 'மந்திரம்கால மதிமுக்கால' என்றும், வல்ல
'சோஸியல் விட்டு விதவை' என்றும்,
வந்திடும் வாசகம் எண்ணிடுவோம், மதி
மோசம் போகாமல், மடந்தையரே!
- (30) பொய்மை விவாகம், ஆண்பெண்களை விரித்தால்,
புத்தியில் டம்பம், புகலிய
கைம்மையர் கஷ்டங்கள், ஆதிய நம்முளை
காணுங் குறைகளை நாணுவோம்!
- (31) ஏழுநபர் யஸ்தலம் ஏறி இகலியே
எந்த வழக்கும் தெட்டாமல்,
பாழக் கறைத்துப் பதையாமல், நல்ல
பஞ்சாயத தாரையே வைத்திடுவோம்!
- (32) நாக் கொடுக் குயவரிக் கொண்டு, நமக்கு
நலம் கொடுத்தற்கென்றே சம்பளமும்
எங்கும் பலரையும் தாங்கியே, லஞ்சமும்
ஏன் கொடுப் போமினி, மாதரசே!

- (33) கோவில், மகுதி அநேகமுள, அவை
கொண்டுள சொத்தும் அமோகமுள;
தேவ நம்பிக்கை சிறிது முண்டேல், அவை
சிமை சிரிக்கவே செய்குவமே!
- (34) காசே கடவுள், அவ்வேசையர்க்கே; அவர்
ஆசாபாசங்கள் கருதியே நாம்,
பூசையினும் அவர் போந்திட, மற்றவர்
சி! சி! என்றேசிடப் போற்றுவமே!
- (35) தீர்த்தம், திரைகள், தமக்கு முதல் என்றும்,
தேவசொத் தெல்லாம் தமதென்றும்,
பார்த்தும பாராமலும் கொள்ளை யடித்திடும்
பாதகரும் தர்ம கர்த்தர்களோ!
- (36) பக்திதழைக்க, மெய்ஞ்ஞானம் தழைக்கப்,
பரத்தையரும் பழி நீங்கடவே,
யுத்திகள் செய்து, மடாலய வேலைகள்
யோக்கிய மாக நடத்திடுவோம்!
- (37) நாடி நமையுறும் வியாதிகளின், நிஜ
வதுவை நாடின, ஓர்சுடலை
மாடன் இல்லை; ஒரு மாரிஇல்லை; நம்ம
மூடத்தனங்களே, மாணிடரே!
- (38) அடென ஆன்மரக் குலவிடும் தேகம், ஓர்
கோயில் என்றெண்ணி ஒழுகுவமேல்,
விடுகள், விதிகள், ஊர்கள், சுசியாப்
விளங்கின் வியாதிகள், ஒடிடுமே!
- (39) ஆறு, குளம், கணறாதிய, யாதும்
அசுத்தங்கள் என்றும் அனுகாமல்,
சேறுகள் நாறுதலின்றிப் புனிதம்
சிறந்திடின லோய்கள் பறந்திடுமே!

- (40) ஈக்கன், கொசுக்கன், இருந்த பெருகிட
எங்கும், எந்நீருமே தீதக்கலின்றி
ஆக்கி மனைகளை, ஊர்களைச் சூத்திரன்
வீக்கு பிணிகளும் போக்குறமே!
- (41) 'ஐயகோ! ஏழை என்செய்வ தென்றே', அவ
மாயிருப்போய்! ஒரு கோழையோ நீ?
பொய், களவின்றி, உன்கைகளாலானவை
பொற்புறச் செய்து புகழடையே!
- (42) பிச்சை எடுத்தும், பிறர் தயவாலும்
பிழைக்கும் பிழைப்பே வசையாகும்;
இச்சையில் எத்தொழி லேனும் இயற்றியே
இன்புறல் என்றும் இசையாமே.
- (43) மோட்டார், வண்டி, குதிரை, பல்லாக்கெனும்
மோகத்தில் மூழ்கிடும் முட்டாளே!
கோட்டான் போற்பணம் காப்பவனே! அவை
கூடவருமோ நீ போம் பொழுதே?
- (44) மாதா, பிதா, மனை, மக்களென்றே, உன் தன்
வாழ்வை மகிழ்த்ததில் ஆழ்பவனே!
ஏதுமே மாணம் இல்லாதவனே? அவை
என்ன, நம் அன்னையினும் பெரிதோ?
- (45) பொய் உடம்பே இது; மெய் உடம்போ புகழ்;
பொன்னைப் பொதித்தவனே இழந்தான்;
மெய்யிதறிந்து, நம் அன்னையினிகளில்
வீடில் புகழையும் தேடிக்கொள்வீர்!
- (46) தாயின் புறுவதுலகின் புறக்கண்டு
காமுறம் கல்வி தழைத்தவரே!
நாமும் உயர்ந்திட, நம்மவர் வாரக்குமே
நல்லறி ஆட்டுதல் நம்கடனே!

- (47) வேறுள பரண்கள் தேறியுள்ளீர்! மிக்
மேன்மை, பயன் தரும் நூல்களெலாம்,
பேதபெறும்படி நம்மொழி தன்னிலும்
பேர்த்திலேயீர், தமிழ் பேரத்திலேயீர்!
- (48) தத்தமால் ஏன்றவை சித்தமும் செய்து
சகோதரனாஞ்சை தழைத்தறவே,
உத்தம மாறா பத்தி துலக்கி
உழைத்தலே மெய்த்துற வாகடுமே!
- (49) நீட்டிடவேண்டாம்; முழிக்கவேண்டாம் முடி;
நிர்வாணம், காகியுடை வேண்டாம்;
நாட்டி மனத்தினைப் புரதியை நன்மையில்
நமமனம் ஒப்ப நடப்போமேல்!
- (50) பாரும்! எல்லாரும் மனமொருப் பட்டிடும்;
பல்துளியே பெரு வெள்ளம் எல்லாம்;
வாரும், நடவுண்ணி மகிழ்ந்து சிறந்திட,
மண்ணில் உயர்ந்திடப் பண்ணுவமே!
- (51) வாழி, எம்அன்னையே! வாழி, எமஇந்தியா
மாது சிரோமணி வாழியவே!
வாழிவரை, எமது னுயிர் யாவுமே
உன்னதே காணினி, வாழியவே!

IX. மெய்த்துறவு. *

[“பொன்னா மெனியனே,” என்னும் தேவார மெட்டு.]

- (1) முங்கி நீராடி, முடிமுற்றும் முதிர்சடையாய்,
அங்கம் எங்கனுமே திருநீரின் அலக்கரித்தே,
செங்கண் முடியுற, செபமாலை கரந்திகழ,
மங்கை பாகையே மன்னஞ்செயும் மானுடனே!

- (2) திறவாய் உன்விழிகள்: ஒரு தெய்வமும் ஈங்கிலையே!
அறவே ஈதொழித்தே, அவமாயுயிர் போகாமே,
தறவே சிலமெனும் துகளெண்ண மெலாந்துறந்தே,
உறவோர் மாந்தரெலாம் எனவுன்னி உழைப்பாயே!
- (3) நீயோ முக்தி கொள்வாய்? கிகழ் லோகங்கள் யாவினுமே,
ஓயா தோர்கணமும், ஒளிர்சோதி யுணர்ந்திலையே!
தாயாய் அப்பொருளே சகமெங்கும் தழைத்திடவும்,
பேயே! நீஎவனோ உழையாதஇப் பெற்றியுமே?
- (4) கழுகை குங்குமமோ, கழிமண்ணோ சுமந்திடல் போல்,
இழிலே, ஏற்றமதே, எனவேதுமே எண்ணாமே,
கிழும்பம மேதினியோர் மென்மேலுமுற உழைப்போர்
தொழுவுவாரே! அவர்க்கே துலங்குற்றிடமே சோதியுமே!

X அம்மே!

[வர்ணமெட்டு:—“மார்கழிமாதம் திருவாதிரைநாள்.”]

பல்லவ.

“வந்தனம் தாயே!” என்றே பாடுவம்

மகிழ்வாய் உனை, அம்மே;

சின்தையில் நானினில் செய்கையில், உன்புகழ்

தேடுவோமினி அம்மே!

நண்ணிகள்.

(1) இந்திபர்க்குள் ஐாதி	மதகர்ம பேதங்கள்
	ஏதுமிலாதம்மே,
தத்தை, தாய், தெய்வம் நீ	யே, உனையல்லாமல்
	தாரகமேதம்மே?
மேதினிபெங்கும், அஞ்	ஞானமே ஆகியில்
	மேவினபோதம்மே;

வேதவேதாந்தசித்	தார்தம் விசாரித்த வித்தகர்யார் அம்மே?
மேகம் அளாவிய	பல பெருமலை வளம் மேவினை நீ அம்மே;
மோகமுத்தொடுபவ	ளம் முதல் அலைவளம் மோதினை நீ அம்மே;
ஆயிரங்கால்களில்	ஒடிவளம் தரும ஆறுகள் உண்டம்மே;
தாயெனும் தன்மையில்	உணவுகள் தருமநிலப் பேறுகள் உண்டம்மே;
கண்ணும கருகனும்	உடலும் என்஑ும் மகிழ் காட்சிகள் உண்டம்மே;
மண்ணெங்கும் எண்ணும்	எழுததும் உதவிய மாட்சியு முண்டம்மே;
புண்ய பூமியில் நம	முன்னோட்டித புதல் சாட்சியும் உண்டம்மே;
ஒண்ணுமிப்பொழுது நாம	நண்ணிய காழ்ச்சிக கத் காட்சியும் உண்டம்மே! (வந்த)
(2) கொங்கு, தெலுங்கு,	நறுந்தமிழென்று கொத்ததிடோ மினி அம்மே;
வங்கர், கலிங்கர்,	மராட்டிய ரென்று மதித்திடோமினி அம்மே;
வேதியர் ஆதிய	ஜாதிரோகம் வித்ததிடோமினி அம்மே
பேதமையால் மதம்	என்றுதெற்றியே சத்ததிடோமினி அம்மே
ஜோதியின் மேனியில்	மாதொரு பாதியில் தோன்றுவதால் அம்மே,
பேதமை கிழமை அ	கற்றியே மாதரை

	பேணுவமால் அம்மே;
புத்தியிலார்க்கொரு	சித்தியுமே இஃ;
	பொய்யோகாண் அம்மே?
வித்தை யெலார்க்குமே	நித்திய சொத்தினும்
	மெய்யோகாண் அம்மே?
ஆதலின், செல்வ ம	டாலயம் எங்குமே
	ஆர்க்கும்படி, அம்மே,
ஒதுங்கலை, தொழில்	சாலைகள் வைத்தினி
	உழைத்திடுவோம் அம்மே;
ஊக்கம் முயற்சியோ	டொற்றுமையின்றி, ஓர்
	பாக்கியம் ஏதம்மே?
மேக்குறு நாட்டவர்	ஆக்குறு மேன்மைகள்
	சாக்கியமே, அம்மே! (வந்த)
(3) தாதா, ரானடே,	போஸ், நவரோஜி,
	தாகூர், கந்தி, அம்மே;
போதாரோ எமை	நல்வழி புழுத்திடப்
	புண்ணியமாந்தர், அம்மே?
செல்வர், மேதானிகள்,	அன்னவர் போலவே
	திசழ்வோமினி, அம்மே;
எல்லவரும் பொய்	ஆதிய ஸீயன
	இகழ்வோமினி, அம்மே;
மனமொழி மெய்மனை	மாசுகள் கழுவல், யா
	வர்க்கும் எளிதம்மே;
உணர்வினைந்துன்புகழ்க்	கொப்புற ஒழுகல், எல்
	லோர்க்கும் எளிதம்மே;
உத்தம வழிகளில்	தத்தமக்கேன்றவா
	றுழைத்திடுவோம், அம்மே;
சத்தியும், சுத்தியும்,	பத்தியும், சீலமும்,
	தழைத்திடுவோம் அம்மே;

பழையன கழிதலும்,	புதியன புகுதலும்,
	பரஞ்முறை, அம்மே;
வழிமுறை வந்தன	இழிதரின் ஒழிவதால்
	வருமோகுறை, அம்மே?
பழைவினை, தலைவிதி,	எனப்பல பிதற்றியே,
	பாழாகோம், அம்மே!
பழிவினை அன்றியே,	பயப்படும ஒன்றுமே,
	பாராவினி அம்மே! (வந்த)

XI. விண்ணப்பம்*

["பித்தா பிறைகுடி" என்னும் தேவார மெட்டு]

- (1) என்பேரருள் ஈசர்! உனை யான் வேண்டு வதிதுவே :
வன்பார் மன வறுமைதனை வேரோடற மடித்தே,
இன்பம், துன்பம், எதைபும எளிதேற்கும் இகல் அருள்வாய்!
உன்பால எனதன்பிற் பிறர்க்குழைக்கும் திறன் அருள்வாய்!
- (2) இல்லாநா யான என்றும் ஏமரன்மென்னவே இகழா,
வல்லார் இறுமாந்தோர் முனம் வணங்கா, உரம் அருள்வாய்!
ஒல்லாதுபோம் நடோடிய உழிப்பில், அதை உயர்த்தே,
வல்லே +மகிழ்கதெனை உணபர மாக்கும வலி அருள்வாய்!

* Adapted from Gitanjali.

§ பொருந்தாது. † சீக்கிரம்.

XII. மெய்ப்பெருமை.

[“போன்னூர் மேனியனே,” என்னும் தேவாரமேட்டே.]

- (1) வீரன், குரனிவன், என மேதினி மெய்ச்சிடவே,
நீரம் உற்றவர்க்கும் அரிதாவன செய்து, பெரும்
பேரும் கீர்த்தியுமே பெறல் யார்க்கும் எளிதன்றால்;
யாரும் எய்திடலாம் எளிதொன்றை இயம்புவேனே:
- (2) நாலாம் சாதி, மதம் நாலிரண்டென நாடாமே,
சாலும் செல்வமிலை என்னுமே; தம்மாலே
ஏனும் நன்றொதுவும், தினமோடும் இயற்றிடும ஓர்
சிலம் தேடி முதல சிறியோர்க்கும் எளிதாமே!

XIII. மெய் உயர்வு †

விருத்தம்.

எக்குலத்தான, யாதுபெயர், எனறே கேளேன்;
இருதயத்தில ஆண்மையுண்டே ல், அதுவே ஏற்றம்;
தக்கதனமிலை யெனின, ஓர்தாழ்வுமில்லை,
சத்திய மாண்புடைய நெனச் சாற்றியிரேல்;
மிக்கஅவன் நாடு, வளர் தேயம், வேண்டேன்,
விழுமியதே நீரெனில், எங்குதித்தாலெனனோ?
எகருடிலில், அரமனையில, பிறந்தாலெனனோ?
இயம்புக ஈதொன்றும்: ‘அவன் சிலனையோ?’

* Adapted from “We cannot all be heroes

† Adapted from *True Nobility*.

XIV. மாருத தேம்.

[“மாதேய சோதையே” என்னும் சிந்துமேட்டு]

- (1) மாசிலம் எங்கும் வருந்தி அலைதலும்
 மாருதம் ஒதுவ கேளும்;—கண
 மேனும் சுகமாய் இருத்திட ஏக்கியும்,
 இலலை ஒழி வொரு ஞானம்!—உங்கள்
 வாழ்வாவதும் வளி*மாதிரி
 தாழாதுசஞ் சலமோதுமே— காற்று
(மாசிலம்)
- (2) எங்கிருந் து⁺ ரனம், யாது பொருட்டுயாம்
 இங்குவத் தோமெனத தேரீர்;—உயிர்
 எங்கிருந் துதறினி எவனிடம் ஏகுமோ
 எனபதும் ஏதுமே ஓரீர்;—என்னின,
 இந்நோருமே இந்நிபேய்களில்
 திரிவோரெனில், தெரியாசுகம்— (மாசிலம்)
- (3) வைபக வாழ்வொரு மேகம், சத்யென
 மாறி வரு பொமமலாட்டம் —இதை
 ஐயகோ! மக்கள் அறியாமலே மய
 லாகி உழலும் தண்டாட்டம்,—எங்கள்
 வலியாவுமே துயர் மேவுமே,
 அழுவோ, சைக யுறவோ, இனி— (மாசிலம்)
- (4) மாயை மகனே! † நீ ஒய்வொழிவினறி
 மகிழும் சுகங்களும் வம்புபி—உங்கள்
 நேயமாம் காதல நிலைத்திடும்பெனில்,
 நிச்சயமாய், இவை இன்போ—ஐயோ,
 ஒரு மாருதம் என மாறியே
 வருமே,முடிவுறு மேயினி!— (மாசிலம்)

* Adapted from Edwin Arnold's *Light of Asia*.

† புத்தாவதாரமாக வந்த சித்தாராதனை போன்ற.

- (5) இன்னும் உறக்கமோ? உன்வர வெண்ணியே

ஏங்குவ யாவுமே தேராய்!—பழி

துன்னும உலகு குருடொனவே

சுழலி இடருதல் பாராய்!—நீயும்

ரக்ஷித்திட வந்தோனெனில்

பகஷத்தொடுகந்தே, எழு—

(மாதிலம்)

- (6) ஒதுறு காலமும் உற்றதின்! வினே

யாட்டொழிக துண்மையை வேண்டி,—பிறர்

மாதூயர் கண்டுளம நோதலும், காதலர்

மீதுறு வாஞ்சையும் தூண்ட,—இனி,

உலகும், ஒரு நீயும், மயல்

விலகும் வழி தனை மேவுக—

(மாதிலம்)

- (7) கண்ணுக்கினிய நிழல்கொளும் வினே

யாடியோ கண்ணயர் வாயே!—இந்த

மண்ணுகுள் ஏதும அறிகலை, மைந்தனே!

மையல் துறக்கெழ வாயே!—என்ப

பாழும் வளி பரிவாகவே

யாழின்வர, இசையோதுவ—

(மாதிலம்)

XV இத்தியாச் சிந்த.

பாணமெட்டு—“மாதேயசோதையே”.

பல்லவி.

- (1) வாரும, நமஅன்னையை, இத்தியத் தாயினை,

வாழ்த்தி வணங்குவோமே!—அவள்

சிறை நினைந்து, நம சிந்தையில், நானினில்,

செய்கையில் செய்துவோமே!

சாணங்கள்.

- (2) பொன் கொழித் தாயிரம் கால்கனில் ஓடி, முப்
போசமும் பொங்கிடும ஆறும்,—உல
கெத்தும் புகழவே ஒங்கும் மலைகளும்,
இங்கிலும் எங்குள தேறும்;—மணி
முத்தும், பவளமும், ஆகிய
தத்தும் அலை எம் மோதுமே— (வாரும்)
- (3) கோட்டை, கோயில, மடம், கோரி, தூடு, மனம்
கொள்ளுகொள் காட்சிகளையடி,—இங்க
ராட்டினில் நமமவர் நாகரீகங்களை
காட்டிடும காட்சிகள கோடி!—புகழ்
அனனோர் கனோமுனனோர்; இனி
எனனோர் என மனமுன்னியே— (வாரும்)
- (4) ஜாவா, ஸுமத்ரா, இலங்கை, பாபா, எல்லா
தம்வசம் ஆக்கிய வீரர்!—உல
கோவாதெந் காட்டுகரு மே,கலைஞானம்
தனிய ஒண்பதி, வீரர்!—அவர்
குணமும், மதி,வலியும், ஒரு
அணுவும் இன்னும் உடைரீசெனின்— (வாரும்)
- (5) ஆகியில, பூமியில, மாணுடர் யாரும் அஞ்
ஞானமே ஆடிய நாளே,—அவள்
கோதி சொற்புரி ரூபணம் +தெனச
சொல்லவல் லார்கள் தந்தாளோ!—அதைச்
சிறத்தினியேனும், நம்
தகதஸ்துயர் வாருமபடி— (வாரும்)
- (6) சாதி,மத,கரு மங்களினில் வருப
சங்கடம் யாவையும் மாறி,—இனிப்,
பேதம் இல்லாமல், ஒர் அன்னை வயிற்றில்
பிறந்தவர் நாமெனத்தேறி,—அவன்

பண்டைப் புகழ்தனை ஆக்கிடு
தொண்டைக கடமைய தாககிட—

(வாரும்)

- (7) ஒற்றுமை அன்றியே வெற்றி தருவதும்
உண்மையில் இனறென்ப பேணும்,—இதைக
கற்றறி மேலையர், ஒற்றுமையால் உல
காண்டு வருவதைக காணும்;—ஒன்று
சேரும், வருகவி நீங்கிட,
நீரும் வலிபுகழ் ஓங்கிட—

(வாரும்)

- (8) கலவி, எல லார்த்கும் சுதந்தர மாகக
கடவுள் அருளிய சொததே,—அதைச
செலவா தரித்திரா, ஆண்பெண, நீழ் மேல, எனச
செப்பிடு பேதம ஒழித்தே,—கெரு
மடம, ஆலயம், என்கும் கலை
நடமாடி நலம் பொங்கிட—

(வாரும்)

- (9) பாதியில், மாபினில், நானினில், மாதரை
பன்னமும் மூர்த்திகள் தாங்கி—மிக
ஆதரிப பரா, எனும் நீதியை ஓதிடும
ஆகம் உண்மையை நீங்கி,—ஆடு
மாதோ, மடவாரோ, எனும்
மூடச்செயல் முற்றும் விடும—

(வாரும்)

- (10) பெண்களை இன்றிப் புகழ் பெறுதல், நொண்டி
பெற்றிடும் கொம்புத கேனாமே!—இரு
கண்களில் ஒன்று கலங்கிடின, மறறதும்
புண்படல கண்டிடுவோமே!—அவர்
குறை நீக்கியும், அறிவாக்கியும்,
பெறு பாகியம் அதியோகியம்.—

(வாரும்)

- (11) 'உழுது பிழைப்பவர் வாழ்பவர், மற்றவர்
தொழுதவர் பின்செல்லுவோரே'—எனும்
பழுதில் சொலவிட்டு, நம் பள்ளுப்பறையைப்

பழித்துச் சதித்திடு விரே!—இது
வினே; அவர் எதிர் நீறிடின்,
காணீர் ஒருகதி வேறினி—

(வாரும்)

(12) பொய், மது, நுது, களகிழ் காமம்,
புகழ்கெடு சோமபலும நீங்கி,—உயர்
மெய்ம்மைபும, ஆண்மையும், ஊகம, முறற்சியும
மெய்ப் பொருள் ஆமெனததாங்கி,—நமைப்
பாழாககடு பழிகேடுகள்
கிழாககடு வழிதேடுவம—

(வாரும்)

(13) பல்கடல் ஓடியும, ச்மைகள் நாடியும்,
பற்பல கைததொழில் கூடி,—எந்த
நவ்வழி யாலும் பொருளையே செய்குவம்,
நாமுமே நன றுவாடி:—பணம்
ஒன்றே பல உளவாககிடும்;
இனறேல் பிறஇசைபோக்கிடும்—

(வாரும்)

(14) பொமமை விவாகம், ஆண் பெண்களை ஹிருதல,
புத்தியில்டமபம், பொருமை,—இளம்
கைம்மையர் தம்மயர், சாதினிரோதம், இக
கஷ்டம் எல்லாம் அறியாமை—என
ஆராய்த்தினி அவைமாரியே,
சொகடு வகைதேறியே—

(வாரும்)

(15) பிசைச எடுததும், பிறரை அடுத்தும்,
கெடுததும் பிழைப்பதே நனப;—சுய
இச்சையின எத்தொழி லேணும் இயற்றிப
பிழைப்பது வேபகு மானம்;—பூநது
வழியாவுமே பழியாவுதம்,
தொழிலேதினுப இழிவேயினை—

(வாரும்)

(16) காயபலமும், கடவுள் அருளிய
புத்தியும, கையில்இருக்க,—வினின்,
மாயக் கருமம், தலைவிதி, என்றே

மறுகி, உலகும் கிரிக்க,—இனி

வாழீர்; மதிவலி மீறிய

பாழும் விதிஇலை, தேறியே—

(வாரும்)

(17) நமமை அலாது, நமக்கு கிரோதிகள்

நாட்டினில் எஞ்ஞளர் காட்டும்;—இழி

பொய்மமை, மயக்கம், புறங்கூறல், சோம்பிவை

போக்கிப் புகழையே நாட்டும்;—இனி

ஏதென்றுறும் மனவுக்கமும

போதும்; ஈழம்! பயம் நீக்கிடும்—

(வாரும்)

(18) தாதா, இரானடே, ராம்மோஹன்ராய், கந்தி,

தாகூர், போஸ், கோகலே, ரெள ரோஜி,—உயர்

மேதானி மார்கள் அடிவழிப் பட்டுஇனி

மேன்மை கிரோக்குதல் நீதி;—இடர்

கிட்டோம்! ஒநப் பட்டோம்! மிக

நட்டோம்! ஓழ்வொட்டோம்! என—

(வாரும்)

(19) அனனையே! மாதவர், மேதையர், வீரர், பல்

ஆயிரர் தருதவன் நீயே!—இனி

னனையே பேணி, உன் தொல்புகழ் தன்னில்

உயர்த்திடோம் என்னில் எவதாயே!—பாழும்

மிருகங்களின மிக கினர்கள்;

சரதமி என கிருதோதியே—

(வாரும்)

XV “ஊக்கமது கைவிடேல்”

[“பாளைவாய்க் கழுது” என்னும் காவடிச் சிந்துமேட்டு.]

(1) வாய்க்குமினிக காற்றெனவே நோக்கியே, கனாக்களுற்று

வறிதிருத்தல் தானுமொரு புத்தியோ?—படவைச்

சிறிசெனுமே தள்ளுதலே புத்தியே!

- (2) வாழ்க்கை பென்னும் பேர்க்களத்தில், தேர்தையாமென்றே
க்கமுற்றே

தாழ்க்குறாமல், மேற்கதிக்கும் விரலே—சய
பாக்கிபங்கள் ஆக்கிமிகழ் நிரலே!

- (3) என்றும் விழிப்பாபிடுபபோன், ஒன்றுவன நனதுரைப்போன்,
கன்றிமனம் சொநதுமே களைத்திலான்,—எனனினை,
வென்றிவென மிக்கபோர் விளைத்துமே

- (4) ஆகலினரீ ஒய்தலின்றி, யாதுறினும் சாங்கலினறி,
நாதுபேர் சொல் நாலைமதி யாமலே—மேலும்
மேலும் சித்தம செல்லுவாய்வி டாமலே!

- (5) ஊக்கமட்டும உறறவனெல் தாகுதாடை தடைகளென்னா?
பாகியய் கொளவாழ்க்கையில் தீதோ, னன்றோ,—எது
வாய்க்கினும் ஐயா தநும ஊக்கம லுன்றோ.

XVI. திருக்குறள் மஞ்சரி.

(முதற்பாகம்.)

[தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு மெட்டு.]

பல்லவி.

கற்றுமே முடர்கள் காணீர்!—கலவி
பெற்றிடு துன்புகள் உற்றும பெரிதே— (கற்று)

கரணங்கள்.

- (1) அகர முதல எழுத்தே;—ஆதி
பகவன் முதல துலகெனல் பார்த்தும்,
தம்வலி கொண்டு தருக்கிப்—பல
வெம்மை விளைத்து விளக விளைப்போர்— (கற்று)

- (2) 'அந்தணர் எனபோர் அறவோர்:—யார்க்கும்
செந்தண்மை* பூணலின்' என்பது தேர்ந்தும்,
தந்தயம் எண்ணித, தளர்ந்தோர்—தமக்
கின்னல் † இயற்றும் இருபிறப்பான்— (கற்று)
- (3) 'மனத்துக்கண் மாசில னாதல்—ஒன்
றனை ததன் ஆக்கிமீ' என்ப தறிந்தும்,
நெஞ்சறி குற்றம் நிதமே—செய்ய
அஞ்சில ராயும், அறமே நடிப்போர்— (கற்று)
- (4) 'அனபிலர் யாரும் தமக்கே;—உள்ளோர்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கெனல்' கண்மீ,
சததி, புத்தி, சனபின் றி—மிகத்
தததளிப போர்க்குத் தயனிலா மக்கள்— (கற்று)
- (5) 'அன்பின் வழிய துயிரே—பிற
என்புதோல போர்த்த உடம்பெனல்' ஓர்ந்தும்
மன்பதை துன்பின் மறுக,—மன
வன்பின் அணுவும் இளநிடா மக்கள்— (கற்று)
- (6) 'இனிய உளவாக, இன்னு—கூறல்
கனியொழித் துககாய் கவர்தலிற்' ஈண்டும்
இஞ்சியைத் தின்ற குரங்கன—இழி
வெஞ்சொலே என்றும் விளம்பிடும் மக்கள்— (கற்று)
- (7) 'எந்நன்றி கொன்றாரும் உய்வர்—உய்யார்
செய்நனறி கொன்றவர்' என்று தெளிந்தும்,
நன்றியை நாளும மறந்து—மனம்
குன்றிப் பொறுமையே கொண்டிடும் மக்கள்— (கற்று)
- (8) 'சமன் செய்யுங் கோலெனச் சாயா—தென்றும்
அமைவதே சான்றோர்க் கணி'என் தறிந்தும்,
பலுபா தங்கள் பகர்த்தே—ஒரு
கஷியைச் சாரும் கசடர்கள் என்றும்.— (கற்று)

- (9) 'யாகாவா ராபினும் காக்க—நாவைச்,
சோகாப்பர் அன்றென்றிற் சொல்லிழைக் குன்றே'
என்ற சொற் றண்டும், எளிதாய்ப்—பிறர்
கன்றிட நாவினில் வந்த கரைவோர்— (கற்று)
- (10) 'நீயினும் சுட்ட புண்டிரும்;என்றும்
ஒயாது நாவின் வடு'எனல் ஓர்ந்தும்,
தம்மதம் கொண்டு தருக—கொடும.
வெம்மை உரைகள் விளப்பிடு மச்சன்— (கற்று)
- (11) 'ஒழுக்கம் உடையவர்க ளல்ல—நா
வழுக்கியும் நிய வழங்கல்'என் னோர்ந்தும்,
நாப ஒழுகுகேமே சேர—உரை
நிய வழங்கும் சிறிய பெரியோர்— (கற்று)
- (12) 'ஒழுக்கம் சிறப்பை உதவும்—இனி
ஒழுக்கத்தை ஒம்பும் உயிரில் உயர்வாய்',
என்ப தறிந்துமே, என்றும்—இன்ப
துன்பமே நாடிப், பணமே தொழுவோர்— (கற்று)
- (13) 'சாத்திர நீதியில் தக்க—வான
மாத்திரம் கைக்கொண்டு, மற்றவை நீக்கிச்
சொல்லாத நன்றையும் துன்னி,—உயர்
நல்லாரொ டொக்க நடவாத்' கற்றோர்— (கற்று)
- (14) 'பிறன்மனை நோக்கிடா ஆண்மை—சான்றோர்க்
கறனென்றோ, ஆன்ற ஒழுக்கெ'ன்றறிந்தும்,
'அறமும் பொருளும் இழந்தே—அச்சம்
உறுதலில் இன்பும் ஓடிய'ப் பிழைப்போர்— (கற்று)
- (15) 'ஒறுத்தார்க் கொருநாளை இன்பே—பிழை
பொறுத்தார்க்குப் பொன்றும்துணை புகழ்' கண்டும்,
தன்னைக்கடித்திட்ட நாயை—தானும்
பினைக்க கடித்திடும் பெற்றியிற் காய்வோர்— (கற்று)

- (16) 'இன்னா செய்தாரை ஒறுக்க—என்றும்
நன்னயம் அன்னவர் நாணிதச் செய்கு;
'மிகுதியால் மிக்கச்செய்தாரைத், தாம், தம்
தகுதியால் வெல்க' எனமுறை சாரார்— (கற்று)
- (17) 'அழக்கா நெ*ன ஒருபாவி—திரு
அழித்து நாகிற் புகுத்தல்' அறிந்தார்,
மற்றவர் மாட்சிமைகாண—மனம்
சற்றும் பொருமல் தழுவற் நெரிவோர்— (கற்று)
- (18) 'தண்ணிய பேரறி வென்னும்—பொருள்
நண்ணிட நன்றல செய்யின்?' என்றோர்ந்தும்,
கையின், மதியின், கதத்தால்—பிறர்
நையப் பொருளை நகைந்து பறிப்போர்— (கற்று)
- (19) 'நானுமே பாவம்செய்தாலும்—என்றும்
கோனாரை யாதல் இனி தெனல்' கொள்ளார்,
குண்டுனி நாரதர் கூசப்—பல
கண்ட காணுதன கொண்டுரைப் போர்கள்— (கற்று)
- (20) 'மற்றவர் குற்றமே காணும்—வண்ணம்
உற்றகம் குற்றமும் காணின், உயிர்க்கே
தீதிலை' என்பது தேர்ந்தும்—இரு
போதும் பிறரையே நிக்தை புரிவோர்— (கற்று)
- (21) 'மிகவே பயனில சொல்வோன்—ஒர்
மகனல, மக்கட் பதடி' என்றோர்ந்தும்,
வாழ்வுமே பாழுற வம்பைப்—பல
நாழி மரக்காலில் நாளும் அளப்போர்— (கற்று)
- (22) 'மறந்தும்பிறன் கேடு சூழில்—நல்
அறம்தமை யேகெடுக்கும்' என்றறிந்தும்,
ஏனையர் கேட்டினை எண்ணித்—தாமே
வானுயர் மாட்சியில் வாழ நினைப்போர்— (கற்று)

- (23) 'தந்நயம் கா தலித் தோர்கண்—பிறர்க்
கின்னல் இயற்றித் துழப்பத்' திந்தும்,
விட்டில் எலிப்பகை வெல்லத்—தீயை
மோட்டினில் மூட்டியே முற்றம் இழப்போர்— (கற்று)
- (24) 'ஒத்த தறிவாரே வாழ்வார்—மற்றோர்
செத்தாராள் வைக்கப் படுதல்' தெரிந்தும்,
தந்நயம் தன்னையே பேணிப்—பல
நன்னயம் ஒப்பு வில்லைய வாநார்— (கற்று)
- (25) 'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றும்—அன்றித்
தோன்றலில் தோன்றாமை நன்றெனல்' தோற்றும்,
நண்ணிப் புகழையே நாடா—திங்கு
மண்ணொடு மண்ணை வாழ்த்துயிர் மாய்வார்— (கற்று)
- (26) 'அருளே உயர் செல்வம் ஆதல்—பிற
பொருளெல்லாம் ஐயோரும் பூணுதல்' கண்டும்,
பொருளைப் பெரிதெனப் போற்றி—என்றும்
அருளை நினைவா தகங்கரிப்போர்கள்— (கற்று)
- (27) 'வலியார்முன் தன்னை நினைக்க—தன்னின்
மெலியார் மேல்தான் செல்லும வேளை' என்றோர்ந்தும்,
தம்முடைய வெண்ணித் தருக்கிப்—பிறர்
கிம்மி வருந்திட வெம்மை கிளைப்போர்— (கற்று)
- (28) 'மற்றோ ருயிர்வதை யானேல்—மிகப்
பெற்றிடும் ஆயிரம் யாக்கத்தின் பேறே'
என்றுமே, தேகம் இளைக்கும்—எனக்
கொன்றுதின் றேகொழுப் பெய்தும் சொடியோர்—(கற்று)
- (29) 'எல்லா உயிரும் தோழுமே—என்றும்
கொல்லாத வன்றனை' என்னுரை கொண்டும்,
வேட்டையும ஊட்டையும வேட்டு,—முள்ளுக்
காட்டிலும் சென்று கலக்கி வதைப்போர்— (கற்று)

- (30) 'வஞ்சக நெஞ்ச மனத்தான்—தனை
அஞ்சும கிரிகரும் அகததெனல்' கண்டும்,
ஆஷாட பூதிகள் ஆகி—நய
வேஷங்கள் பூண்டு மிரட்டித் திரிவோர்— (கற்று)
- (31) 'வாணியர் தேரறமென செய்யும்—நெஞ்சம்
தானறி குறறப் படின' எனல் சார்த்தம்,
மேன்மையாம் தானததை மேலி—இழி
பானமையிற் பாவம் பழிகள் படைப்போர் (கற்று)
- (32) 'பழிதக தொழிததுவிட் டோகரு—முடி
மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா' தறிந்தும்,
மடாதி பதிகள் எனவே—மிக
கடாதன செய்கே அவம்பரி வோர்கள் (கற்று)
- (33) 'களளத்தால் ஆகும் கழியும்—அதை
உளவிறும் சிதெனல்' ஓர்நதுமே, மறநே
தம்பொருள் தனை கிறும்பி—இருத
அடிபுரி யிறகள் வாடிகள் செய்வோர்— (கற்று)
- (34) 'தன்னெஞ் சறிவது பொய்யேயல்,—பொய்க்கின்
தன்னெஞ்சே தனைச் சுடுமெனல் சார்ந்தும்
கின்னஞ்சிறிய செயற்கும்—மிக
வன்னெஞ்சா ஆகியே மெய்யை மறைப்போர்— (கற்று)
- (35) 'பொய்யாமை என்றுமே போற்றின—பிற
செய்யாமை யால்தன் வினறெனல்' தேர்ந்தும்,
தம்மைச் சுடவரும் நெஞ்சைத்—தக்க
பொய்மறை புரட்டால் மயக்கியே பொய்ப்போர்—(கற்று)
- (36) 'வாய்மையின் மிக்க அறத்தை—மிக
ஆய்ந்தபண னூலில் அறிந்திலெ னென்று'
தெய்வப் புலவரே செப்ப—பினனும்
பொய்யை கிதழும் புகன்றிடு வோர்கள்— (கற்று)

- (37) 'செல்லிடத் துச்சினம் காக்க—மறறும்
அல்லிடம் காப்பதவ' மென்றறித்தும,
வலியாரை வாழ்த்தி வணங்கி—தம்மின்
மெலியா னரத் தமசினம் மேலிடொடறுப்போர்—(கற்று)
- (38) 'தாங்கெட அஞ்சுவோர் தாமே—பிறாக
கேனகெடு நீங்கு நினைகந் றா?' எனறே
ஓங்கு னினவை உணர்த்திக—மதி
கீங்கினோ ரிற, பிறா நீங்கு நினைப்போர்— (கற்று)
- (39) 'காச்செறறு விகுள யிருமுன—வினை
மிறச்சென்று கனமை விளைக்க' என றோர்ந்தும்,
நிதனிய ரென்று நினைக்கே—செயற
கொத்தகோர் கனநில உழைத்திடாம்ககள்— (கற்று)
- (40) 'ஆனாம ஆடையர் தீனமு—அவாக
தனபகத்துட அனாம ஆடைகளை' எனறோர்ந்தும்,
மேராரை கொள்ளி நினைக்கே—பழி
கேராது செலவவகா தேடிநினைகள்— (கற்று)
- (41) 'கனறிந் கலவவாக கொளவோர்—கலவ
அனறினாக கலவற பிவகனை?' எனறே
ஓதிடம், கனதை பழிககே—பல
நிகையுழ செயயுப செளனிலலா மககள் — (கற்று)
- (42) 'கறக கசடறக கறபு—பின்
கிறக அதறகுத் தந்' எனனும நீதிப
பாடடை மறகுது, பழிகே—கலவி
படமசு கரைக்காய் எனவே நடப்போர்— (கற்று)
- (43) 'கன் றள பசிககனு செய்யேக—இசை
ஆனறோர் பழிககும் வினை' எனல ஆய்ந்தும்,
தஞ்சான் வயிறறையே தாங்க—யாரும்
அஞ்சிப பழிபபன அஞ்சாது செய்வோர்— (கற்று)

XVII. தாய்தாட்டு வணக்கம்.

இராகம்:—எதுகுலகம்போதி.

தாளம்:—திரிபுடை

[வர்ணமெட்டு:— “ஒருநாள் மருவிய”.]

பல்லவி.

இந்தியா மாதானின் சுந்தர பாதங்கள்

இறைஞ்சிடுவோம் வாருமே!

அதுபல்லவி.

சுந்ததம நமையெல்லாம்

சொந்தமாய்த தானகியே

தந்தை, தாய், தமர், தெய்வம், தாசகம், தானே யாகும்— (இந்)

சுரணங்கள்.

- (1) புண்ய மலை நதிகள், கண்ய கோவில பதிகள்,
 பண்ணும் பல தொழில்கள், எண்ணுமகலை யெழில்கள்,
 நன்மணியாதிய நன்மைகள்மேலிய
 பொன்னகர் போலிய புன்மையில் பூமியை,
 சூரர், சொல்லரிய விரர், வெல்லரிய
 தீரர், நல்லகுண ஆரிய நாரியர்,
 சத்தியமேஜய மென்றவர், மாதரு
 மத்தியையேஜய மென்றவர் காயெனும்—(இந்)

- (2) கொலலர் தெருவில் ஊசி கூறி, விலைகள் பேசி,
 இல்லை திறமை சி! சி! என்றே நமைபுமேசி,
 மேட்டிமை இன்று விளம்பிடுமேலைபர்
 காட்டினராக அலைநதிடு காலையில்,
 வித்தை முற்றி, உலகத்தனைக்குமுயர்
 புத்தியிற் பெரிய சத்குருவேயென,
 நாகரிகங்களின் நாற்றங்காலென,
 வகாநாதிசை யாகியதாபெனும்—(இந்)

(3) வேத, புராண, இதி ஆதிய முதல் கிதி உத்தம மாதுரு நித்தியமாய், மன முயலை யன்றி யொரு பயனுமில்லை; தரும் பல கடலோடியும், நலபுகழ் நாடியும்,	காச, தரும, நீதி, யாகவோதிமதி பக்தியே யாதனின், மொத்தவராயினி, செயலுமில்லை; வரு ஐயமும் அதே யென; இலபொருள் தேடியும், நானும், நம தாயெனும்—(இந்
(4) சாதிசமயாசாரம்	ஒதி என் உபகாரம்?

போதுமிவ்வரிதாரம்!

அன்றை ஒருத்தி

என்ன நினைத்து,

தத்தமக்குரிய

எத்திறத்தினிலும்

சூரியதரவிட

சீரியவா

(5) எனியாரை ஏற்றியும்,

கணிசுது மாற்றியும்,

பாலரை நன்று

நாழமாபண்பின

சொற்படிக்கொழுக

முற்படிப்பெருக

கேண்மை பிறந்திட,

ஆண்மைமுகந்திட,

வாழ்களுக்கே சாரம்;

வயிற்றில் உதித்தவர்

நலத்தமதித்திணி,

உத்தமக்கடனம்

சித்திபயநதிட,

தர்மம அனைத்தினும்

தெளிந்து நம் தாயேனும்—(இந்)

தெனியா ரைதேற்றியும்,

ஒளிபுகழ் போற்றியும்.

பயிற்றியும், மாதரை

கனித்திரியும், மேனையர்

சிற்ப கைத்தொழில்கள்

பொற்புறஜங்கிட,

கீழ்மையகன் திட,

அம்மைமகிழ்ந்திட—(இந்)

- (6) சம்பத்துளோர் கொடுமின்; வம்புச் சொலும் அடுமின்;
டம்பச்செலவொழி மின்; பண்புற்றதேமொழிமின்;
கைம்மையர் தம்மையும் செம்மையுறுத்துமின்;
பொம்மை அிவாகமும் நம்முள் நிறுத்துமின்;
ஜோதி மேனியிலும் பாதியாகும் உயர்
கீதி யுன்னி, மட மாதரை ஏற்றுமின்;

கேளேபழையன

நாடு மின்; கிழமிய

போடுமின்; புதியன

கூடு மின்; நானூர நம்—(இந்)

(7) செல்வக்கோயில் மடத்தே

கொல் மடமை கெடுத்தே,

ஒதியுணர்ந்து, வி

கோதாரெனை, ம

நற்றவத்தினாகள்

உறற கஷ்டமெலாய

நீதி அறிந்ததை

பாநம நினைந்து,

கல்விச்சாலை யெடுத்தே

பல்கொழி லும அடுத்தே,

ரோதமொழிந்து, ச

னோரத மன்னிட,

பெற்றுவிட்டநமை

சிறற்றிவாவெனும்

நீகசி, அம்மாதவர்

பணிந்து மகிழ்ந்து நம்—(இந்)

XVIII வாழ்க்கை மாண்பு.*

[“மாதேய சோதையே” என்னும் சிந்து மெட்டு]

தேம்நி, இவ் வாழ்வொரு வீண்கன வென்னவே

செபபுவ தொபபிலேன் ஐயா!—அதிற்

சோமபித துயில்பவர் துஞ்சிலே ரே;வெளித

தோற்றமும் யாவுமே மெய்யா?—பலன

மேவி விளங்கும்இன் வாழ்வுமெய் யே;அது

சாவினோ மெழுது வாமோ?—வாழ்க்கை

ஆவது மாயம், மண்ணாவது மெய்யெனல,

ஆவியைக கூறிய தாமோ?—யாரும,

இன்றினும் நாளைச் சிறப்புயர் வெய்திடற்

கேற்ற ஒழுகுகமே காணீர்!—நமக்

கொன்றிய தாகும்;மற நிற்புதன் புனை

ஒழுதுதல் அன்றிது பேணீர்!—வளர்

‘கல்வி கரையில், கற்பவா நாள்சில’;

காய மனவன் யோநம், —மெல்லச

* Adapted from Longfellow's Psalm of Life.

செல்வதன் நி,யமன் விட்டினுக் கே,சிரஞ்
 சீனிகள் இல்லையே யாரும்;—இந்த
 மானில வாழ்க்கையாம் மண்டுபோ ரில்,—உயிர்
 காக்கும் அமர்க்களத் துள்ளே,—வாயில்
 ஆநிரை போலிழி வாயலை யாமலே,
 ஆண்மக னுமபெயர் கொள்ளீர்!—முன்பு
 சென்றன வாற்பய னில்லை; திகழ்வன
 சேரும் இனியெனல யிணை,—என,
 இன்றே கடவுள் அறியச், சிறக்கவே
 ஏய்வன செய்திசை பேணீர்!—முன்னைச்
 சீரிய சிலர்கள் நல்வழிச சென்று,நாம்
 சென்ம பலனுற லாமே!—இந்தப்
 பாரிலே, காலமாம பாதையிலே, நம்
 பதச்சுவ மெபதி வாமே!—பின்றை
 நானில், ஒருத்தன், நலமிழந தேங்கியே
 நல்வழி விட்டலை வாசும்—போது,
 கோளில்நம் பாதக குறிகளைக் கண்டவை
 கொண்டு பிழைத்தலு மாகும்!—இதைத்
 தேறி, எதற்கும் துணிந்திடையின்றியே
 செய்வன செய்திடு வோமே!—உறும
 பேறுகள் தாழ்க்கினும், ஊக்கம் விடாமற
 பெரியவே பேணிடு வோமே!

XIX. நல்லது கூறல்

இராகம்—நாதநாமகிரியை தாளம்—ஆதி.
 [“நினைப்பதெப்போது நெஞ்சே” என்னும் மெட்டு]
 பல்லவி

நல்லதையே சொல்லுமே!—ஏதேனும் ஒன்று— (நல்ல)

* Adapted from J. W. Riley's *Let something good be said.*

சாணங்கள்

- 1) பழி ஒருவனையுறும் பொழுதினில், சாடி
நழுவுரை, சியாயகன், மொழிகுதல் ஒழிந்தே— (நல்ல)
- 2) அன்பினால் இளக்கொணு வன்புசேர் இழிமக்கள்
இன்புவி தனிலில்லை, என்பதை நினைந்தே— (நல்ல)
- 3) மானம் அழிந்தே, இழி வானவகை பிழைக்கும்
சுனரும், மனதனுநோ தானுறல் நினைந்தே— (நல்ல)
- 4) அமபுகழ் அழிந்திட தம் பெயர்க் கொருபழி
பம்புற, துமமனம் வெம்புதல் நினைந்தே— (நல்ல)

XX. விண்ணப்பப்பதிகம்.

[“பித்தா பிறைகுடி” என்னும் தேவாரமேட்டு]

- 1) இறைவா! உனை வேண்டேம் எமதிருள் நீக்கிடும் ஒளியே;
மறைவாய் விழி போக தும் திரை வாங்கும்படி வேண்டேம்;
முறையே திருக்கருத்தின வழி முதிநம் எமதாக்கம்
நெறிமாறிட, விரைவாகிட, நேராயென வேண்டேம்;
- 2) எனனெனன வித்ததாலெமை ஏற்றம் இனி எய்தும்;
அனனனனைவ முன்னம் இவண் அறிவான் உனை வேண்டேம்;
மன்னம் உயிர் வாழ்நில விதி வசத்தால், வளர் பொழுதால்,
துன்னம் பலதுனி சோர் விடர் தொலையாயென வேண்டேம்;
- 3) பல சங்கட முற்றம் பயமிலராய்ப், பயப் பய யாம்
செலுமிவ்வழிமுடி வீதெனத் தெளிவான் உனை வேண்டேம்;
நலமொன்றியாம் இயற்றும் தீனை நன்மை பனைத்துணையாய்
இலகும்படி, மிகவே பலன எயும்படி வேண்டேம்;

Adapted from *A Prayer* by John Drinkwater in the *Spectator*.

- (4) வேண்டேம் இவை. இறைவா! எமைச்சுழும் சிறுவேளி
தாண்டேம் ஒருபொழுதும்; உனதாணக்குறிதவிரேம்;
காண்டற்குரியன வன்றி, நீகரகமும் பொருள் கருதேம்;
பாண்டாயினும் அடைவேம் உனதருளாலென அறிவேம்;
- (5) எப்போதெதை இயற்றல் நலம், தவிரல் நலம், என பாம்
முப்போதையும் உணர்ந்தே வினை முடிக்கும் வகை முயலேம்;
தப்பேதுமோர் பொழுதும் எமைச்சாராததகவளிக்கும்
ஒப்பேதுமில் ஞானநதனை உதவாயென வேண்டேம்;
- (6) இவை வேண்டிலேம், இறைவா! உனதருளால் இவை அறிவேம்
புனியில் வளம் பொலிந்தே மிகளியும் பலபொருளின்
சுவலங்களை அடைதற்குறும் தருணங்களை அறிவேம்;
கவலின்றியே களைப்பாறிடும் காலதஸையும் அறிவேம்;
- (7) குறியேம் இவை. கமலம் இது, குருக்கீகென அறிவேம்;
மறுவேது மில் புனிதம்இது, மாசீதென அறிவேம்;
நிறைமாண்பிது, பழியீதென அறிவேம்; நிருபலமாய்க்
குறையாதொளிர் மெய்மமைதனைக் கோளுநும அறிவேம்;
- (8) தினமாகவே செல்லுமதிசை, நெறியாவையும தெரிவேம்;
உனதாகுகையாவும் எமதுள்ளககிடைஒளிநும;
எனினும், இறைவா! உன் சரண், எனியே மிசைஇரங்காய்!
சொன இன்னவைதமினமிக்கதொன்றுதவாய், அருள்சுரந்தே!
- (9) நெஞ்சின் அறிமெய்யின்நெறி நிற்கும் நினைவருள்வாய்!
வஞ்சமின்றி, மனமாரவே உழைக்கும்வளி அருள்வாய்!
அஞ்சல் அயர்விலராய், அடலாண்மை சிறந்தவராய்,
மிஞ்சும் வினையெதையும் நிறைவேற்றும் மிடல்அருள்வாய்!
- (10) அறிவின்நறுளென வேண்டிலேம், அறிவுண்ணுதருளால்;
இறைவா! எமகநினைப்படி இயற்றும் மனவலியே
குறையிற் பெருங்குறைபாம்; உளக் கொள்கைப்படி எதுவும்
நிறை வெய்திட நிகழ்த்தும் வளி நிமிருஞ்செயல் அருளே!

சாணக்கியம்

- (1) பழி ஒருவனையுறம பொழுதினில், ஈரடி
நழுவுரை, நியாயங்கள், மொழிநுதல் ஒழிந்தே— (நல்ல)
- (2) அன்பினால் இளக்கொணு வன்புசேர் இழிமக்கள்
இன்புவி தனிலில்லை, என்பதை நினைந்தே— (நல்ல)
- (3) மாணம அழிந்தே, இழி வானவகை பிழைக்கும்
ஈனரும், மனததுளநோ தானுறல் நினைந்தே— (நல்ல)
- (4) அமபுகழ் அழிந்திட தும் பெயர்க் கொருபழி
பமபுற, துமமனம் வெம்புதல் நினைந்தே— (நல்ல)

*XX. விண்ணப்பப்பதிகம்.

[“பித்தா பிறைகுடி” என்னும் தேவாரமெட்டு]

- (1) இறைவா! உனை வேண்டேம எமதிருள நீக்கிடும் ஒளியே;
மறைவாய் னிழ் போக தும திரை வாங்கும்படி வேண்டேம;
முறையே திருக்கருத்தின வழி முதிரும எமதாக்கம்
நெறிமாறிட, னிரைவாகிட, நேராயென வேண்டேம்;
- (2) எனனெனை னித்தாலெமை ஏற்றம் இனி எய்தும;
அனனெனவை முனனம் இவண் அறிவான உனை வேண்டேம;
மனனம் உயிர் வாழ்நில விதி வசததால், வளர் பொழுதால்,
தனனம் பலதுனி சோர் விடர் தொலையாயென வேண்டேம்;
- (3) பல சங்கட முற்றம் பயமிலராய்ப், பயப் பய யாம்
செலுமிவ்வழிமுடி விதெனத தெளிவான் உனை வேண்டேம்;
நலமொன்றியாம் இயற்றும் தனை நன்மை பனைத்துணையாய்
இலகும்படி, மிகவே பலன ஈயும்படி வேண்டேம்;

* Adapted from *A Prayer* by John Drinkwater in the *Spectator*.

- (4) வேண்டேம் இவை. இறைவா! எமசசுருமும் சிறுவேளி
தாண்டேம் ஒருபொழுதும்; உன காண்கருறிதவிரோம்;
காண்டற்குரியன வனறி, நீகரகும் பொருள கருதேம்;
பாண்டாயினும் அடைவேம் உனதருளாலென அறிவேம்;
- (5) எப்போதெதை இயற்றல நலம், தவிரல நலம், என யாம்
முப்போதையும் உணர்ந்தே வினை முடிக்கும் வகை முயலேம்;
தப்பேதுமோர் பொழுதும் எமைச்சாராததகவளிக்ரும
ஒப்பேதுமில் ஞானநனை உதவாயென வேண்டேம்;
- (6) இவை வேண்டிலேம், இறைவா! உனதருளால் இவைஅறிவேம்
புனியில வளம் பொலிந்தே மிகவிளையும் பலபொருளின்
சவலங்களை அடைதற்குறும் தருணங்களை அறிவேம்;
கவலினறியே களைப்பாறிடும ஆலதலையும் அறிவேம்;
- (7) குறியேம் இவை. கமலம் இது, குருக்கிகென அறிவேம்,
மறுவேது மில புனிதம்இது, மாசுதென அறிவேம்,
நிறைமானபிது, பழியுதென அறிவேம்; நிருபலமாயக
குறையாதொளிர் மெய்மமைதனைக கோளுடினும் அறிவேம்;
- (8) தினமாகவே செல்லும்திசை, நெறியாவையும தெரிவேம்;
உனதாகக் கணையாவும எமதுள்ள கதிடைஒளிநுழ;
எனினும், இறைவா! உன சரண, எளியே மிசைஇரங்காய்!
சொன இன்னவைதமினமிககதொன்றுதவாய, அருளசுரந்தே!
- (9) நெஞ்சின அறிமெய்யினநெறி நிற்கும் நினைவருளவாய்!
வஞ்சமின்றி, மனபாரவே உழைக்கும்வளி அருளவாய்!
அஞ்சல் அயர்விலராய், அடலாண்மை சிறந்தவராய்,
மிஞ்சம் வினையெதையும் நிறையேற்றும் மிடலஅருளவாய்!
- (10) அறிவினறநுளென வேண்டிலேம், அறிவுண்ணதருளால்;
இறைவா! எமகறிவின்படி இயற்றும் மனவலியே
குறையிற பெருங்குறையாம்; உளக கொள்கைப்படி எதுவும்
நிறை வெய்திட நிகழ்ததும் வலி நிமிருஞ்செயல் அருளே!

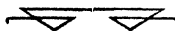
XXI. வாழ்த்து.

பல்லவி.

வாழ்க, வாழ்க, என்றும் நன்று இந்தியா வாழ்கவே!
மங்க ளங் கொள் எங்கள் துங்க மாதா வாழ்கவே!

சாணங்கி.

- (1) திங்கள் பங்க யன் திகழ்ந்தி லங்கும் ஊழியே
இங் து மங்க டாதி லங்கி, இந்தியா வாழ்கவே!
மங்க ளங்கள், இங்கி தங்கள், கங்கில் பொங்கவே,
சங்கை யில்ச னங்கள் தங்கள் அன்னை வாழ்கவே! (வாழ்க)
- (2) இனமை யின்றி, அனமனதது வன்மம் இனறியே,
தன்மம், நன்மை, தொன்மை மொன்று தன்மை ஒன்றவே,
பொன்ம கள்பொ லிந்து வாழ, புன்மை தாழவே,
மனம கிழ்த ளிக்க, எங்கள் அனமை வாழ்கவே! (வாழ்க)
- (3) குறையில் மூன்று பதது மூன்று கோடி தேவரே
நிறையும் இன்பலோகம் வாழும் நேர்மை மேளியே,
தறையில் யாம் களித்து வாழ மாறு தாங்குமால்
இறைவன ஜார்ஜும் வாழ்க, யாமும் வாழ்க, வாழ்கவே (வாழ்க)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிகையம்,
சென்னை - 600090.

